

Česká zemědělská univerzita v Praze
Fakulta agrobiologie, potravinových a přírodních zdrojů
Katedra zahradní a krajinné architektury

Ploty a oplocení

Bakalářská práce

Vedoucí práce: doc. Ing. Arch Pšenička František, CSc.

Autor práce: Renata Šebestová

2009

Prohlášení

Prohlašuji, že jsem bakalářskou práci na téma **Ploty a oplocení** vypracovala samostatně a použila jsem pouze prameny, které cituji a které jsou vypsány v kapitole 8. Seznam literatury.

V Myslívě dne 4. 4. 2009

Renata Šebestová

Poděkování

Děkuji panu docentovi Ing. Arch Františku Pšeničkovi, CSc za odborné vedení bakalářské práce a za trpělivost, se kterou ke mně při konzultacích přistupoval.

Dále děkuji Mgr. Štěpánovi Kubalíkovi za gramatické a slohové úpravy a za pomoc při překladu autorského referátu do anglického jazyka.

Autorský referát

Otázce oplocení pozemků se v naší zemi v závislosti na narovnání vlastnických vztahů dostává oprávněně zvýšené pozornosti až během posledních dvaceti let, tedy od pádu komunistického režimu. Ve své práci jakožto příspěvku k odborné debatě o výběru vhodného řešení oplocení pozemku přináším jednu z možných kategorizací typů oplocení, která se řídí mezi současnými odborníky obecně přijímanými standardy. Obecně řečeno, základním problémem zvolení vhodného způsobu oplocení pozemku je mnohost faktorů, které vstupují do hry. Při výstavbě svého systému třídění vycházím od faktorů nejobecnějších a dále postupuji k jednotlivostem. Na nejzákladnější rovině se toto třídění orientuje podle různých účelů, které mohou oplocení plnit (ohrazení pozemku, ochrana soukromí, protihluková ochrana, ochrana proti zvěři apod.). V rámci těchto širokých skupin dále rozlišuji typy oplocení podle zvolených materiálů, přičemž vycházím ze v současnosti nejpoužívanějších typů (dřevo, ocel, kámen, beton, cihly, plast, živé ploty atd.). U takto zúžených kategorií pak upozorňuji na případné estetické účinky zvolených materiálů či na dílčí křížení vlastností oplocení s funkcemi, které očekáváme, že bude oplocený pozemek i nadále plnit (např. nežádoucí zamezení pronikání světla, optické zmenšení plochy pozemku). Otázkami samými pro sebe jsou jednak dopady zvoleného řešení na vegetaci oplocené parcely a také začlenění návrhu oplocení do celkového architektonického řešení pozemku. Těmto tématům se pak věnuji v rámci jednotlivých technologických postupů výstavby oplocení. Volbu vyhovujícího řešení oplocení pozemku ve své práci představuji jako komplexní rozvahu nad všemi vztahy, do kterých takové opatření vstupuje, a důsledky, které může přinášet. Jako odborný úkol, který se z hlediska tradičního dělení disciplín nachází na hranici mezi krajinářskou tvorbou a architekturou.

Pozemek

Oplocení

Plotová výplň

Ochranná funkce a zabezpečení

Živý plot

Summary

The question of property fencing has been gathering increasing attention in Czech Republic during the last twenty years in relation to a ongoing process of real estate restitution (started after the decline of the communist era, when realties previously owned by the state were given back to the original owners) and in relation to the nation's restored understanding of the notion of personal possession. In my thesis I offer one possible solution to a task of categorizing various types of fencing arrangements. This is ment to be a contribution to a ongoing scholarly debate concerning this question. This solution is following the recently agreed standards as they were published by recognized authors working in this field. Generally speaking, the basic problem when chosing the most fitting fencing solution for a given plot is the high number and diversity of factors which is necessary to take into account. When designing my classification I was proceeding from the most general factors to those more specific. The most basic level is determined by the function a given fencing is expected to serve (demarcation of the plot borders, protection of privacy, noise isolation etc.). The resulting general classes of arrangements are divided accordig to the chosen construction material. I was taking into account just the mostly used materials in last decades (wood, steel, stone, concrete, bricks, plastic or hedges). When having these more narrow classes I am pointing out several potentially unexpected effects of these solutions such as aesthetic dimension of chosen materials or partial interferences of their characteristics and various functions of the property being fenced (i.e. unexpected reduction of sunlight etc.). Questions requiring special treatment are: firstly, a question of relation between the fence and the greenery of the garden, and secondly, a question of the fence solution as an integral part of the architectural design of a plot as a whole. I am commenting these question when going through particular technological and material possibilities for various types of fence arrangements. I am trying to introduce the assessment of the most fitting fence solution as a task of very complex nature, where many and various factors are to be examined. As a professional task I see such an examination (from the traditional branch division point of view) as ballancing on the border between landscape design and architecture.

Land

Fencing

Fence filler

Protective functions and security

Hedge

1. Úvod.....	1
2. Cíl práce.....	3
3. Plotit ano, či ne?.....	4
3.1 Ploty u rodinných domů.....	6
3.2 Ploty u rekreačních lidových chalup.....	6
3.3 Ploty u rekreačních chat.....	7
3.4 Protihlukové stěny	7
4. Konstrukční prvky plotu	8
4.1 Sloupky	8
4.1.1 Dřevěné sloupky	8
4.1.2 Ocelové a plastové sloupky	8
4.1.3 Betonové sloupky	8
4.1.4 Zděné sloupky.....	8
4.1.5 Sloupky z tvárnic	9
4.2 Podezdívka.....	9
4.2.1 Cihelná podezdívka.....	10
4.2.2 Kamenná podezdívka.....	10
5. Typy plotů.....	11
5.1 Dle výšky	11
5.1.1 Nízký plot	11
5.1.2 Středně vysoký plot	11
5.1.3 Vysoký plot.....	11
5.2 Dle materiálu – charakteru výplně.....	11
5.2.1 Dřevěné plotové výplně	11
5.2.1.1 Tyčkový plot.....	12
5.2.1.2 Jednoduché hrazení.....	12
5.2.1.3 Laťový plot	12
5.2.1.4 Prkenný plot.....	13
5.2.1.5 Proplétaný plot.....	14
5.2.1.6 Rančerský plot	14
5.2.1.7 Pastvinářský plot.....	14
5.2.1.8 Myslivecký plot	14
5.2.1.9 Lamelový plot.....	15
5.2.1.10 Palisádová stěna.....	15

5.2.2 Kovové plotové výplně	16
5.2.2.1 Drátěný plot	16
5.2.2.2 Plot z pletiva v rámech	17
5.2.2.3 Mřížové výplně	18
5.2.2.4 Kovový plot z ocelových drátů	19
5.2.3 Plot z plastů	19
5.2.4 Ploty z hliníku	20
5.2.5 Ohradní zdi	20
5.2.5.1 Kamenné zdi	21
5.2.5.2 Cihelné zdi	22
5.2.5.3 Zdi z cihelných plotovek	23
5.2.5.4 Betonové ploty	23
5.3 Živé ploty	24
5.3.1 Rozdělení živých plotů dle výšky	24
5.3.2 Rozdělení živých plotů dle způsobu pěstování	25
5.3.2.1 Živé ploty tvarované	25
5.3.2.2 Živé ploty volně rostoucí	25
5.3.3 Výsadba	26
6. Zákon o územním plánování a stavebním řádu	28
6.1 Část čtvrtá –Stavební řád; Hlava 1 – Stavby, terénní úpravy, zařízení a udržovací práce; Díl 1 – Povolení a ohlášení; § 103 Stavby, terénní úpravy, zařízení a udržovací práce nevyžadující stavební povolení ani ohlášení	28
7. Závěr	29
8. Seznam literatury	30

Příloha

1. Úvod

Téma konkrétního vymezení hranic pozemku výrazněji vystoupilo v našich podmínkách do popředí během posledních dvaceti let, tedy v období následujícím po pádu komunistického režimu u nás. Od tohoto okamžiku, kdy byla rekonstruována instituce soukromého vlastnictví, začal se narovnávat dříve pokřivený vztah jednotlivce k soukromému majetku a v rámci restituce byly původním vlastníkům navraceny nemovité majetky, jež byly do té doby ve vlastnictví státu, muselo pochopitelně dojít i na přehodnocení přístupu k hranicím mezi jednotlivými vlastnictvími různých majitelů obecně i v případě konkrétních typů hranic, jako jsou třeba hranice mezi pozemky. Otázce plotů a oplocení pozemků, účelům, jakým mají vlastně sloužit, povaze jejich realizace, technickému řešení, začala být věnována adekvátní pozornost. A to nejen ze strany zadavatelů, ale také stavebních firem, podniků vyrábějících stavební prefabrikáty a dodávající komplexní zahradní řešení apod.

Dalším faktorem, který napomáhá zvyšování zájmu o tuto problematiku, je pochopitelně uvádění nových materiálů do běžné praxe. V dnešní době se výběr tradičních materiálů rozšířil i o výběr z materiálů se specifickými vlastnostmi. Již běžně jsou používány například materiály nehořlavé, bezúdržbové anebo u kterých je náročnost na údržbu pouze velmi malá, či materiály s volitelnou barevností.

V neposlední řadě přichází ke slovu také otázka estetické funkce. Oplocení pozemku začíná být (po právu) chápáno jako integrální součást celkového architektonického řešení zástavby parcely a jakožto jeho prvek vstupující do nejužšího vztahu s veřejným prostorem vně pozemku je adekvátně chápáno jako vizitka majitele nemovitosti. Majitelé pozemků si tohle uvědomují a estetické rovině celého řešení věnují náležitou pozornost a do uspokojivého výsledku jsou ochotni investovat. Otázkou zůstává, nakolik jsou jejich řešení svépomocí či zcela vycházející z představ majitele skutečně esteticky hodnotná a vkusná. Právě v tomto momentě by se měl otevírat prostor pro odbornou supervizi možného řešení vycházející ze systematictějšího teoretického uchopení celé problematiky, které umožňuje jednotlivé případy posoudit s odstupem a vede k volbě nejvhodnějšího řešení.

Je tedy nasnadě, že téma vymezení pozemku si zaslouží adekvátní teoretické založení. Možná technická řešení jsou pouze dílčí odpovědí. Samy již předpokládají daleko komplexnější úvahu. Ve své práci se pokusím propojit výklad o dnes dostupných a nejběžněji využívaných technických řešeních výstavby plotů se základním přehledem účelů, kterým může oplocení pozemku sloužit, a budu se snažit tyto stavební možnosti ukázat jako řešení, jejichž úspěšnost

se odvíjí právě od jasně formulovaného účelu, kterému mají sloužit. Při probírání jednotlivých technologických postupů bude také brán zřetel na jejich estetický aspekt či lépe řečeno potenciál, který může v závislosti na různých souvislostech buď zůstat nevyužit, anebo naopak se může rozvinout.

Jsem přesvědčena, že právě uvedené důvody více než přesvědčivě ukazují opodstatněnost a aktuálnost takového pojednání, o které jsem se při psaní své práce pokusila.

2. Cíl práce

Téma konkrétního provedení vymezení hranic pozemku výrazněji vystoupilo v našich podmínkách do popředí během posledních dvaceti let, tedy v období následujícím po pádu komunistického režimu u nás. Otázce plotů a oplocení pozemků, účelům, jakým mají vlastně sloužit, povaze jejich realizace, technickému řešení, začala být věnována adekvátní pozornost. Dalším faktorem, který napomáhá zvyšování zájmu o tuto problematiku, je pochopitelně uvádění nových materiálů do běžné praxe. Již běžně jsou používány například materiály nehořlavé, bezúdržbové anebo u kterých je náročnost na údržbu pouze velmi malá, či materiály s volitelnou barevností.

Uvedení možných typů vymezení pozemku a zabezpečení proti vniknutí na pozemek.

3. Plotit ano, či ne?

Klíčovým momentem, který předchází každé stavbě plotu (anebo naopak vede k upuštění od takového záměru) a zároveň určuje i její konečnou podobu, je vyjasnění si motivace, která nás k takovému kroku vede. Za jakým účelem vlastně chceme pozemek oplocovat? Jaké důvody nás k takovému opatření přiměly? Vzhledem k tomu, že odpověď na tuto otázku, jak již bylo řečeno, přímo a nezávadněji definuje stavbu samotnou, i teoretické uchopení tohoto tématu musí začít právě u ní a struktura výkladu se bude orientovat podle jednotlivých odpovědí, které lze na tuto základní otázku dát.

Podle Hájka jsou tři základní důvody stavby plotu. Především je to zřetelné vymezení vlastnictví pozemku, dále ochrana před nežádoucím vniknutím na vlastnické teritorium a konečně zabránění průhledu do zahrady. Plot přináší vlastníkovvi pocit většího osobního bezpečí. Jeho skutečný význam však můžeme spíše hledat v ochraně před vniknutím zvíře na pozemek. Plot však také chrání před zvědavými pohledy z veřejné komunikace a pomáhá tak vytvořit klidnější a intimnější prostředí zahrady (HÁJEK, 2000). V tomto se s Hájkem shoduje i Tůma, který píše, že je nutno si ujasnit, jakou roli má budoucí plot plnit. Obvykle vymezuje pozemek kolem domu, chrání naše soukromí před zvědavými zraky lidí z ulice a v noci před zloději a kriminálními živly, na venkově navíc před toulavými psy a podobně. Může nás však svou výškou a složením chránit před pronikáním dopravního či jiného hluku z ulice či objektů z okolí a poskytnout ochranu choulostivějším keřům a květinám před prudkými a v zimě mrazivými větry (TŮMA, 2004). Na druhou stranu, zahrada otevřená do veřejného prostoru působí jako větší a cesta mezi pozemky není pouhým koridorem mezi vysokými zdmi a ploty. Rozhodnutí upustit od stavby plotu úplně znamená pro majitele pozemku pochopitelně i finanční úsporu (HÁJEK, 1996).

Některý druh plotu může mít v určitých případech i vliv na mikroklima zahrady. U svažitých osluněných pozemků klesá studený vzduch po svahu až na nejnižší místo. Do cesty tomuto studenému vzduchu bychom neměli klást žádné překážky, aby jeho odtok byl co nejrychlejší. Takovou překážkou by mohl být i plný zděný plot, který brání plynulému klesání studeného vzduchu dál po svahu a zdržuje prohrátí části zahrady před nepropustným oplocením.

Ztráta tepla se zvětšuje působením větru. Čím silnější vítr, tím rychlejší ochlazování. Výbornou ochranou proti větru je živý plot nebo částečně propustný plot laťkový. Tyto ploty zmírňují sílu větru lépe než zděný vysoký plot, přes nějž se vítr přežene a za nímž se vytvoří

větrný vír, který může mít daleko horší následky než vítr bez této „ochrany“. Bylo zjištěno, že bariéra vysokých stromů v kombinaci s výsadbou keřů chrání před větrem lépe než neproniknutelná zeď (HÁJEK 2000). Tůma píše, že všechny současné typy výrobků plotových stavebnic, ať již dřevěných, hliníkových, plastových či betonových, sice nejsou levné, ale poskytují pohodlnou volnost při výběru prvků, z nichž se dá postavit úhledný plot. Plot, který je pevný, podle přání uživatele více či méně průhledný, chráníci před pronikáním prachu, větru a hluku (TŮMA 2004).

Další nesporně významnou otázkou je i estetická funkce plotu v jeho vztahu a souladu s architekturou vlastního hlavního objektu nacházejícího se na pozemku, kdy hlavní budova má v tomto vztahu dominantní úlohu. Způsob oplocení i vlastní plot je však součástí celkového řešení pozemku a hlavního objektu na něm umístěného a měl by být tudíž navrhován zároveň s ním jakožto nedílná součást celkového návrhu. Plot, byť sám o sobě sebenápaditější, není-li pocíťován jako přirozená součást objektu, dostává se s ním do výtvarného konfliktu a stává se jen okázalým detailem, nesrostlým v jednotné architektonicky řešené dílo. Má i prostorotvorný význam v mikrourbanistickém kontextu ulice. Vysoké ploty mohou z ulice vytvořit stísněný koridor, zatímco nízké ploty, případně náznaková ohraničení pozemku, veřejné prostředí opticky rozšiřují, spojují ho se zelení zahrad a mohou z přístupové komunikace vytvořit součást obyvatelné architektury celého širšího prostředí. Při stavbě plotu je nutno mít všechny tyto okolnosti na zřeteli a pochopitelně by zde měla sehrát roli i zásadní prostorotvorná koncepce územního řešení a stavebního řádu. Volba charakteru plotu, jeho tvaru, výšky, materiálu a jeho konstrukce musí vycházet z celkové architektonické koncepce zástavby. Bude velmi záležet na tom, zda se bude jednat o plot kolem rekreační chaty nebo rodinného domu, o plot kolem rekreační lidové chalupy, o plot v městské, vesnické nebo chatové zástavbě (HÁJEK, 2000).

Tůma uvádí, že jiný plot sluší rodinnému domku nebo vile ve městě, jiný vesnickému domku nebo chalupě. Slouží-li zahrada či pozemek jako část obytného prostoru, pak plot chápeme jako jednu z jeho stěn, která však musí ladit jak s architekturou a materiálem domu, tak s okolím do něhož je posazen (TŮMA, 2004). Když se rozhodneme postavit nový plot, musíme si uvědomit, že je součástí rodinného domu či chaty a vlastně součástí celé zástavby okolí. Proto bychom měli volit vhodný materiál i konstrukci, aby plot byl estetickým doplňkem stavby a nepřipomínal neproniknutelné hradby s ostnatým drátem.

3.1 Ploty u rodinných domů

Vstupní partií do rodinného domu bývá předzahrádka. Předzahrádkou rozumíme nezastavěný pruh pozemku mezi ulicí a stavební čarou objektu. Předzahrádka tvoří jakousi izolaci objektu od ruchu veřejné komunikace, snižuje prašnost, hluk i ořesy ulice a její vhodné osázení může případně zabránit i přílišnému oslunění. Zasazení stromů do předzahrádky jen při její větší hloubce. Je nutno mít vždy na paměti růst a košatění stromů. Předzahrádka je současně i prvním objektem, s kterým se návštěvník nemovitosti setkává. Je přirozené, že právě oplocení předzahrádky se výrazně podílí na dojmu z prvního pohledu na pozemek a stává se tak východiskem našeho soudu o vkusu vlastníka. Vysoký neprůhledný plot by v takovém případě nebyl nejvhodnější, ostatně by asi ani nebyl povolen. V cizině, zvláště v severských zemích, nebývají předzahrádky oploceny vůbec a jejich výsadba bývá vizitkou každého vlastníka.

U nás se někdy setkáváme s jednoduchými nízkými zídkami, které vyznačují hranice pozemku směrem k ulici. Jsou-li vhodně osázeny, mohou působit příznivě, vkusně lemovat ulici a opticky ji nezužovat (HÁJEK, 2000).

Dobrým dojmem působí jednoduché nízké kovové nebo dřevěné ploty, jejichž výška 500 – 600 mm je pouze symbolickou zábranou, ale přesto plní své poslání. Tyto ploty se hodí hlavně k předzahrádkám. Příznivý dojem by se však ihned ztratil, kdybychom je postavili například na vysokou masivní zídku (HÁJEK, 1996).

3.2 Ploty u rekreačních lidových chalup

U rekreačních chalup, vzniklých z původních zemědělských usedlostí, se doporučuje zachovat i původní oplocení, které zpravidla respektuje i dlouholetou místní tradici.

Tyto chalupy často mívaly i malou květinovou předzahrádku, zpravidla oplocenou nízkým plůtkem, který jednak zabraňoval vniknutí drůbeže, jednak nestínil květinovému porostu. U bývalých zemědělských usedlostí ve volné krajině, často osamělých stavebních solitérů v horské krajině, se zpravidla ploty nestavěly. Oplocovala se zpravidla jen užitková zahrada nebo ona květinová předzahrádka před poničením domácími zvířaty. Naopak dřevěnou tyčovinou, tzv. rančovým plotem, se vymezovaly pastviny dobytka. Dnes mají ploty u těchto nemovitostí především vymezit hranice pozemku a při rekreačním využívání rovněž ochránit proti vnikání zvěře.

Na základě zkušeností lze v těchto případech doporučit oplocení z kulatiny či tyčoviny, případně v kombinaci s živým plotem, který by neměl být tvarován, aby splýnul s porostem okolí.

V podhorském a horském prostředí se setkáváme s ploty z kamenných tarasů sestavených z volně ložených kamenů nasbíraných v okolí (HÁJEK, 2000).

U rekreačních chalup bývá nejvhodnější zachovat původní způsob oplocení. K oplocení malých květinových předzahrádek, které bývají před kratší štítovou zdí obytného objektu, se nejčastěji používal nízký laťkový plůtek (asi 1000 mm vysoký), protože zahrádku co nejméně stínil a přitom byl dostatečnou ochranou před drůbeží.

Dvůr býval nejčastěji hrazen buď plným prkenným plotem, nebo zdí. Sad pak nejčastěji laťkovým plotem. V každém případě je však vhodné přihlížet vždy k místním způsobům. V podhůří a na horách stály zemědělské usedlosti volně v krajině, bez oplocení. Potřebuje-li dnešní uživatel vyznačit hranice svého pozemku, pak lze doporučit jednoduché zábradlí z kulatiny na dřevěných, asi 1 metr vysokých sloupcích. Zábradlí lze kombinovat s volně rostoucím živým plotem. Obvykle působí dobře i tradiční terasy z kamene vysbíraného na zahradě nebo v okolí, v jejichž spárách se rychle uchytlí místní flóra (HÁJEK, 1996).

3.3 Ploty u rekreačních chat

Rekreační chaty se často oplocují živými ploty izolujícími pozemky před vlivy přiléhajících komunikací. Mezi sousedy pak jsou ploty často symbolické, zde však velmi záleží na povaze sousedských vztahů (HÁJEK, 2000). Pokud volíme živý plot, tak netvarovaný, protože tvarování by v krajině nebylo vhodné (HÁJEK, 1996).

3.4 Protihlukové stěny

Funkce protihlukové stěny je odlišná od funkce plotu. Nejde o vyznačení hranice pozemku ani o vytvoření zábrany pro vstup na pozemek, ale o zábranu pronikání hlavně silničního hluku do klidových partií obytné zástavby. Tomuto požadavku je také podřízena konstrukce protihlukových stěn. Z těchto důvodů nelze protihlukovou stěnu chápat jako plot. Také její konstrukce se vymyká běžným plotovým konstrukcím a často má protihluková stěna charakter inženýrské stavby nejen svými rozměry, ale často i svou staticky náročnou konstrukcí (HÁJEK, 2000).

4. Konstrukční prvky plotu

Základními konstrukčními prvky plotu jsou nosné sloupky, případně zeď a plotová výplň. Pevnost plotu vždy závisí na nosných prvcích (HÁJEK, 2000).

4.1 Sloupky

Vždy platí, že čím je sloupek pevnější, tím pevnější je plot (HÁJEK, 2000).

4.1.1 Dřevěné sloupky

Nejlepší jsou sloupky ze dřeva dubového nebo borového. Konce sloupků až do výše cca 700 mm impregnujeme (HÁJEK, 2000).

Pšenička uvádí jiné rozdělení. Sloupky běžně užívané – dřevěné z kulatiny (průměr 70 – 200 mm podle typu plotu), půlkulatiny, hranolové, zarážené do země nebo upevňované k betonovému základu (PŠENIČKA, 2003).

4.1.2 Ocelové a plastové sloupky

Používáme ocelové trubky o průměru 50 – 60 mm (obr. 1), ocelové profily tvaru T nebo jiných tvarů. Ocelové trubky se nahoře zakončují ocelovou čepičkou nebo zploštěním a zavařením (HÁJEK, 2000).

Sloupky ocelové, trubkové (průměr 40 mm), nebo z válcových profilů (T 40/40/5) se zarážejí nebo zabetonovávají do betonového monolitického nebo prefabrikovaného základu (PŠENIČKA, 2003).

4.1.3 Betonové sloupky

Průřez betonových sloupků má rozměry 120 × 120 až 150 × 150 mm (HÁJEK, 2000).

4.1.4 Zděné sloupky

Zděné sloupky mohou být cihlové, a to buď z lícových plných cihel, nebo bílých cihel vápenopískových, či kamenné nebo z různých typů tvárnic. Zpravidla se neomítají, a proto je nutno věnovat mimořádnou péči jejich zdění, zachovávat přesnost vazby a dodržovat stejnou tloušťku ložných i vztyčných spár.

Rozměry sloupků závisí na velikosti zdícího materiálu. Zdíme-li sloupky z cihel, pak nejmenší je průřez 300×300 mm, dále pak 300×450 mm, 450×450 mm, 450×600 mm. V závislosti na architektonickém řešení celého plotu může být i větší.

Kámen jako stavební materiál je zvláště v přírodním prostředí velice vhodnou volbou, zvláště ve spojení se dřevem. Máme-li v místě dostatek tohoto materiálu, můžeme ho využít i pro stavbu plotových sloupků. Kámen musí být pevný a ložný. Je zpravidla nutné ho při zdění upravovat, přitesávat, zmenšovat, zkrátka upravovat tak, aby ve sloupku pevně ležel. Každý kámen musí být osazen pevně a tak, aby s ostatními kusy vytvářel pohledově pěkný povrch (HÁJEK, 2000).

Sloupky vyzdívané z kamene nebo cihel (rozměru 300×300 mm – 450×450 mm), nebo z tvárnic na betonový základ (PŠENIČKA, 2003).

4.1.5 Sloupky z tvárnic

V sedmdesátých letech 20. století se velmi rozšířila relativně rychlejší výstavba podezdívek, sloupků i samotných zdí z dutých betonových tvárnic, které si lidé převážně vyráběli svépomocí litím do dřevěných forem. Dnes by se volba tohoto řešení nevyplatila, protože trh je přesycen poměrně levnými dutými betonovými tvárnicemi (TŮMA 2004).

Z prostého vibrolisovaného betonu se vyrábějí univerzální zdící tvarovky, které jsou pro svoji vysokou pevnost, mrazuvzdornost a trvanlivost vhodné nejen pro plotové sloupky, ale zvláště pro plotové zdi, dále pro opěrné a okrasné zdi a na podezdívky plotů. Tyto tvárnice mají rustikální vzhled a charakter přírodního lomového kamene vzniklý štípáním pohledových tvarovek. Dodávají se v základním tvaru se dvěma svislými průběžnými dutinami a to s upravenou na třech stranách pro plotové sloupky (HÁJEK, 2000).

4.2 Podezdívka

Ploty k ulici děláme s podezdívkou, která musí být vždy založena do nezámrzné hloubky. Tento požadavek není přehnaný, neboť mělce založená podezdívka se může po větších mrazech vychýlit nebo se na ní objeví trhliny. Výška podezdívky závisí na architektonickém návrhu celého plotu, totéž platí o její povrchové úpravě. Podezdívka je založena na betonovém základu (HÁJEK, 2000).

Mezi materiály, ze kterých lze při zakládání podezdívky vybírat, patří kámen, cihly nebo tvárnice. Dále je možné volit prefabrikované prvky, které mohou být dodávány i jako součást sestavy sloupek a sokl. Parametry základové konstrukce volíme s ohledem na nároky sloupků. Prefabrikované prvky se ukládají na 200 mm tlustý štěrkový podsyp (PŠENIČKA, 2003).

4.2.1 Cihelná podezdívka

Cihelná podezdívka může být navržena jak ve verzi omítané, tak neomítané, z mrazuvzdorných lícových cihel pálených či vápenopískových. Tloušťka bývá 300 nebo 450 mm. Podezdívku zdíme na 150 mm vysoký sokl betonového základu, na který položíme kvalitní izolaci bránící průniku vztlínající vlhkosti ze základů do zdiva. Horní líc zděné podezdívky bývá kryt betonovou plotovou stříškou vyspádovanou zpravidla na obě strany (HÁJEK, 2000).

4.2.2 Kamenná podezdívka

Kamenná podezdívka se dělá zpravidla mezi kamennými sloupy, nebo tam, kde je kámen použit i na hlavní budově jako soklový materiál. Přizpůsobuje se tomu i vazba kamenné podezdívky z lomového kamene, jako kyklopské zdivo či jako zdivo řádkové (HÁJEK, 2000).

5. Typy plotů

5.1 Dle výšky

Zatímco délku plotu jednoznačně určuje obvod parcely, výška musí být podřízena jeho účelu, a ohled musí přitom být brán na výšku a tvar již vybudovaných plotů přiléhajících pozemků (TŮMA 2004).

5.1.1 Nízký plot

Pokud jde spíše o symbolickou bariéru vymezující pozemek, stačí plot vysoký 500 – 600 mm.

5.1.2 Středně vysoký plot

Za ideální výšku plotu je považováno u městských i venkovských plotů 1500 - 1800 mm a jí je přizpůsobena největší část nabídky prefabrikovaných plotů a plotových polí.

5.1.3 Vysoký plot

Má-li plot kromě bezpečnostních ohledů plnit i funkci pohledové zábrany, musí být plot vysoký 1500 – 2000 mm od úrovně chodníku či terénu. V případě, že je dům ve svahu, je potřeba zvýšit plot až na 2500 mm. S vyšším plotem ovšem rostou náklady na realizaci (TŮMA 2004).

5.2 Dle materiálu – charakteru výplně

Jsou-li plotové sloupky nejdůležitějším prvkem pro pevnost plotu, pak plotová výplň je významným prvkem pro vzhled a architektonický výraz celého oplocení. Plotová výplň je volena s ohledem na charakter vlastní budovy i na prostředí, kde je výstavba realizována. Jiná plotová výplň se objeví v chatové zástavbě, jiná u osamělé rekreační chalupy, jiná ve vilové zástavbě a ještě zcela odlišná při realizaci plotu kolem průmyslového objektu nebo skladiště.

5.2.1 Dřevěné plotové výplně

Mezi nejjednodušší dřevěné plotové výplně patří výplň z vodorovné tyčoviny nebo z upravených větví. Výplň z loupaných celých nebo pŕlených tyčí se přibíjejí na paždíky svisle nebo šikmo a vzniká tzv. křížkový nebo myslivecký plot (HÁJEK, 2000).

Ze dřeva je možné vytvořit venkovský „rančerský“ plot (který se nečekaně stává módou v nově budovaných sídlištích na okraji velkoměst), tradiční laťové ploty v rustikálním nebo

hoblovaném provedení s ozdobným zakončením latí i sloupků nebo ploty lamelové, většinou dodávané jako výplně v rámech různých formátů. Všechny potřebné prvky (latě, rygle, sloupky a kování pro jejich upevnění) lze vybrat ze stavebnic pro různé výšky a druhy plotů jak u specializovaných firem, tak ve většině zahradních oddělení hypermarketů. Od venkovských tradičních přírodních plotů se sloupky z kuláčů a kulatými tyčemi i ryglemi nařezanými ze soušek se městské a vilové laťové ploty liší použitím hoblovaných a ochrannými prostředky již napuštěných prvků, a také tím, že se dřevo již nedotýká přímo země, aby nehnulo (TŮMA 2004).

Ve městech nebo v jiné zastavěné oblasti můžeme vidět nákladnější dřevěné nebo i jiné (i ozdobné) ploty.

5.2.1.1 Tyčkový plot

Sloupky o průměru 120 – 200 mm by měli být zaražené 600 mm do země. Kulaté tyčky o průměru 30 - 50 mm jsou přibíjené svisle nebo šikmo na vodorovné půlkulaté paždíky. Tentýž plot lze vyrobit z upraveného dřeva a případně s použitím betonových sloupků. Vzdálenost sloupků je přibližně 2500 mm a výška plotu je 500 - 1500 mm. Plot lze konstruovat jako oboustranný.

5.2.1.2 Jednoduché hrazení

U jednoduchého hrazení bývají použity sloupky o průměru 120 mm, s vodorovnou půlkulatinou nebo kulatinou o průměru 80 – 100 mm. Výška plotu je 450 – 1200 mm a vzdálenost sloupků bývá 1500 – 2000 mm.

5.2.1.3 Laťový plot

Laťový plot se provádí z opracovaných a hoblovaných latí přibližně 20/40 mm, přibíjených svisle nebo diagonálně na paždíčky minimálně 40/80 mm, v osové vzdálenosti přibližně 100 – 150 mm. Jako sloupky mohou být použity hranoly 80 - 180 nebo 80 - 120 mm nebo betonové sloupky 120 - 150/120 - 150 mm. Vzdálenost mezi sloupky je 3000 – 4000 mm (PŠENIČKA, 2003). (Obr. 2,3,4)

Dřevěné laťové ploty mají několik variant konstrukce i provedení. Nejlevnější typy se staví z neopracovaného nebo jen mírně hoblovaného dřeva přibíjením latí na dřevěné příčky (tzv. rygle) připevněné k dřevěným sloupkům.

Rodinnému domku sluší kultivovanější laťový plot postavený z prvků truhlářsky upravených svépomocí obvykle ze střešních latí nebo zakoupených výběrem z katalogů dřevozávodů,

prodejen stavebnin či v zahradních odděleních hypermarketů. Kromě plochých hoblovaných a někdy již i proti hnilobě a hmyzu impregnační tlakově napuštěných hranolových sloupků, ryglů a latí s různým zakončením hlav, si lze ze „stavebnic“ plotů pohodlně vybrat i zahradní vrátka, vjezdové dveře a všechny potřebné prvky k montáži plotu. Plot z hoblovaného dřeva lze pohledově vylepšit základním i barevným nátěrem. Většinou však stačí jediný nátěr ochranným ekologickým lazurovacím tmavším nátěrem, který se obnovuje přetíráním po dvou až třech letech a prodlužuje životnost těchto plotů na patnáct i více let.

Laťový plot nemusí být „střížen“ jen do jedné výšky po celé své délce. V tak zvaném dekorativním provedení mohou být plotová pole krácením plotovek vytažena uprostřed do oblouků, parabolicky prohnutá ke středu nebo výškově odstupňována schůdkovitým prokládáním planěk různých délek. To ovšem vyžaduje podrobné rozkreslení tvaru pole a úvahu o estetickém působení i souladu řešení plotu s architekturou hlavního objektu na pozemku. Tvar hlavy sloupků má napomáhat rychlému svodu vody, která může dřevo narušovat (TŮMA 2004).

5.2.1.4 Prkenný plot

Prkenný plot je obdobou plotu tyčkového. Prkna se přibíjejí svisle nebo vodorovně. Svislá varianta je běžnější. Prkna se přibíjejí oboustranně, střídavě, takže vzniká neprůhledná výplň plotového pole (Obr. 5). Sloupek může tvořit kulatina o průměru 140 – 160 mm, nebo dřevěný hranol rozměrů 140/140 mm, případně může být i betonový. Výška plotu je nejčastěji 1200 – 1500 mm a vzdálenost sloupků je 2000 – 3000 mm (PŠENIČKA, 2003).

Levně, a hlavně svépomocí, protože v tomto případě není zapotřebí odbornějších znalostí, lze postavit plot z neomítnutých či hoblovaných prken přibíjených vodorovně na dřevěné sloupky. Postrádá sice vytríbené ozdobné prvky, ale svůj účel dobře splní zejména v chatařských oblastech, kde je jeho uplatnění také nejčastější.

Výška těchto plotů by neměla přesáhnout 1000 mm (Obr. 6), ke stavbě vystačí levná smrková prkna tloušťky 18 – 20 mm, široká 150 – 200 mm, která pořídíme nejlevněji na pilách nebo v dřevozpracujících závodech (TŮMA 2004).

Tam, kde má oplocení zabránit výhledu ze zahrady nebo do zahrady, nahrazujeme někdy zeď prkenným plotem (Obr. 7). Ploty s prkennou nebo laťovou výplní přibíjíme vodorovně nebo svisle z obou stran na sloupky či příčníky tak, že do mezer vnější řady jsou položeny latě strany vnitřní. Takový plot nepůsobí dojmem nepropustné hradby, přesto však zabraňuje pohledu do zahrady (HÁJEK, 1996).

5.2.1.5 Proplétaný plot

Proplétaný plot se provádí z tenkých prken (12 mm), která jsou proplétaná svisle (Obr. 8) mezi tři vodorovné paždíčky, nebo vodorovně (Obr. 9) mezi sloupky osově vzdálenosti kolem 1000 mm (PŠENIČKA, 2003).

5.2.1.6 Rančerský plot

Rančerský plot se staví z nehoblovaných a neomítaných prken tloušťky 25 – 30 mm. Provádí se spojováním bukovými kolíky o průměru 20 mm a mosaznými šrouby (Obr. 10). Vodorovná prkna se připevňují ke sloupkům osově vzdálenosti kolem 3000 mm (PŠENIČKA, 2003).

Staví se podobně jako plot s prkny, ta jsou však nahrazena krajinami nebo fošnami o tloušťce 25 – 30 mm, obvykle v délkách 6000 mm. Jsou neomítnuté a na okrajích zůstává kůra. Nejzajímavější jsou krajinky a fošny odříznuté z bohatě zakřivených kmenů. Takové pak dají plotu rustikální, originálně působící vzhled. Po montáži na sloupky silnější typu (100 × 100 mm) ve dvou až třech řadách nad sebou, vybraných tak, aby se vhodně kombinovaly jejich křivé profily, se ponechávají bez nátěru. V obytné zástavbě se obvykle mírně ohoblují a natírají se mahagonovou, tmavohnědou nebo výjimečně i bílou barvou (TŮMA 2004).

5.2.1.7 Pastvinářský plot

Chataři a chalupáři si zejména kolem většího pozemku mohou dovolit stavbu spíše symbolického oplocení z polokulatých smrkových kmenů nebo z vhodně vybraných celých štíhlých kmenů s průměrem od 80 do 120 mm. Obvykle stačí tři nebo čtyři vodorovné, kůry zbavené kmeny. Kmeny se přibíjejí na robustnější kulaté nebo hranaté sloupky. Délka pole se pohybuje od tří do pěti metrů. Plot chrání před vysoko zvěří nebo znemožňuje chovným koním či větším domácím zvířatům únik. Člověk nebo pes se jím však bez překážky protáhnou.

K chalupářské zahradě či předzahrádce se hodí jiné varianty hustších plotů ze smrkové kulatiny. Výška takových plotů nebývá většinou větší než 800 mm. Sloupky z kmenů nebo z hranolů se obvykle jen zapouštějí do země, povrch se ošetří impregnačním nátěrem (TŮMA 2004).

5.2.1.8 Myslivecký plot

Z přírodních typů plotů se zejména v lesním prostředí uplatňují tzv. myslivecké (též křížkové) (Obr. 11) ploty, stavěné z ohoblované nebo ofrézované kulatiny. Kulaté nebo půlkulaté tyče se přibíjejí šikmo přeložené navzájem přes sebe pod úhlem 45 nebo 60 °, takže vytvoří mřížku

s kosočtvernými poli. Na vodorovné nosné tyče se nejprve přibíjejí spodní latě v jednom směru, a teprve potom se přes ně přibíjejí latě v opačném směru. Velikost mřížek je zvolena tak, aby plotem mohla prolézt menší zvěř (králíci, bažanti, zajíci), nikoli však vysoká nebo divoká prasata. Konce šikmých tyček nesmíme řezat tak, aby po přibití nastavovaly dešti a sněhu vodorovně svůj průřez. Rovinu řezu proto volíme tak, aby po montáži stála u všech tyček svisle (TŮMA 2004).

Křížkový (myslivecký) plot je tvořen z tyček nebo latí kladených šikmo pod různým úhlem. Křížkový plot se původně dělal proto, aby čtvercovými otvory mohla projít malá zvířata, zatímco velká nikoli. Tento plot není typickým plotem našich vesnic (častěji se s ním setkáváme v některých oblastech Německa), ale pro oplocení rekreačních objektů, zvláště v lesním prostředí, může být zajímavým zpestřením. Při křížení pod úhlem 60° vznikají kosočtverce protažené do výšky, což vytváří nejen dojem vyššího plotu, ale zhoršuje i jeho přežení, neboť vzniká užší plocha pro zasunutí nohy. Jako výplň používáme půlenou tyčovinu, která působí v lesním prostředí přirozeněji než křížení latěk. Dřevěné výplně musí být chráněny před povětrnostními vlivy vhodnou impregnací, mořením či lakováním podle charakteru prostředí a celkové architektonické koncepce (HÁJEK, 2000).

5.2.1.9 Lamelový plot

Z dřevěných latí tloušťky 10 - 15 mm lze na upevněných sloupech z kuláčů nebo hranolů přibíjením střídavě proti sobě protažených konců vytvořit technikou tzv. panamské vazby málo průhledný a poměrně vysoký plot, který bez nátěru brzy získává vlivem počasí rustikální vzhled. Tento typ plotu se vzhledem k členitosti nehodí pro barevné nátěry, pro delší životnost však lze použít latě a sloupky impregnované. Latě se přibíjejí odspodu jedním koncem na čelo levého sloupu a druhým koncem na zádní část druhého sloupku (TŮMA 2004).

5.2.1.10 Palisádová stěna

Palisádová stěna se provádí z kulatiny listnatých stromů (zejména olše). Kůly jsou o průměru 120 – 220 mm, zašpičatělé pro zarážení do země. Jejich výška je 400 – 1500 mm (PŠENIČKA, 2003).

Zvláštním typem plotu je palisádová stěna z kulatiny, která sice není vhodná k oplocení pozemku, ale může se hodit například k ohrazení dětského hřiště nebo vnitřního prostoru zahrady, který by měl zůstat skryt pohledům (HÁJEK, 1996).

5.2.2 Kovové plotové výplně

5.2.2.1 Drátěný plot

Výplň z drátěného pletiva je velmi výhodná, poměrně laciná, zabere málo místa a propouští do zahrádek dostatek světla (Obr. 12). Avšak jen málokdy vidíme drátěný plot, který by kromě uvedených výhod zároveň i dobře vypadal. Proto je takový plot vhodný spíše k oplocení méně významných a skrytých částí zahrady a na oplocení zahrady z ulice jej raději nepoužijeme. V současné době se vyrábí pletivo potažené plastem v různých barvách (černé, hnědé, zelené). Výhodou takového pletiva je delší životnost a zejména to, že není třeba jej natírat.

Po osazení sloupku přichází na řadu nejdůležitější část instalace, a to napínání pletiva. Pletivo se napíná napínacími dráty připevněnými při jeho horním a dolním okraji a někdy i uprostřed. Jestliže u širšího drátěného plotu není uprostřed napínací drát, napne se místo něho náhradní. Pletivo se ke sloupkům připevňuje po 500 mm.

Pletivo musí být dobře napjaté, aby se nevlnilo. Proto se při práci postupuje tak, že se nejdříve napínají napínací dráty silným tahem rukama a pak se ještě dotahují ručním napínacím vrtákem nebo napínacím šroubem s očkem (HÁJEK, 1996).

V této věci se s Hájkem (1996) shoduje i Tůma (2004), který píše, že drátěné ploty z role pletiva jednoduše připevněného pomocným vázacím drátem na napínací dráty, napjaté nahoře a dole mezi rohovými sloupky dřevnými, betonovými nebo trubkovými, jsou pro svoji průhlednost, nízké pořizovací náklady a snadnou montáž svépomocí nejčastěji používány k provizornímu oplocení stavebních pozemků, zahrad na samotě či v koloniích, jako dělicí ploty mezi sousedy a u zemědělských objektů, drůbežáren, zahradních a lesních školek. Pokud se pravidelně nenatírají, rez je zničí během několika roků. Technologie pozinkování drátů a povlaku z PVC prodloužila mimořádně jejich životnost a zlepšila jejich vzhled natolik, že se obvykle s malou podezdívkou nebo linkou z podhrabových betonových desek stále častěji objevují jako vzhledné ploty předzahrádek i ve městech. Strohý vzhled drátěných plotů oživí a průhlednost někdy až zcela odstraní keře a popínavé rostliny vysazené podél jejich vnitřní straně (TŮMA 2004).

Výplň z drátěného pletiva není náročná na práci, ani na prostor a propouští do zahrady dostatek světla. Je však třeba zvážit vhodnost této výplně v případě pohledově náročného plotu, například u rodinného domu v městské zástavbě.

Základním materiálem je pletivo, které se vyrábí v řadě druhů, čtyřhranné čtvercové nebo kosočtverečné a šestihhranné, z pozinkovaného drátu průměru 2,24 mm. Velikost ok je

nejčastěji 50 × 50 mm nebo 55 × 55 mm. Délka role bývá 20 – 25 m, její výška pak 1000 až 2000 mm. Pletivo se dává také s úpravou PVC v barvě bílé, žluté, modré, zelené, šedé a černé. V prodeji jsou i různá dekorační pletiva z ocelových pozinkovaných vlnitých drátů potaženou umělou hmotou. V horní části bývají zakončena oblouky nebo jsou zdobena vlnitými dráty.

Plot z drátěného pletiva musí být dokonale postaven a vypnut, aby nepůsobil nedbale a nepořádně. Doplněním plotového pletiva jsou i napínací dráty, dodávané v rolích, a vázací dráty nebo očka. Po vypnutí napínacích drátů přistoupíme k napínání pletiva. Na zemi, vedle budoucího plotu, rozvineme pletivo a na jeho konec navlečeme ocelový prut průměru 10 mm a dlouhý jako šířka pletiv. K rohovému sloupku pak přistavíme pletivo a zavěsíme ho do všech háčků, kde jsou již navlečena očka napínacích drátů. Postupně pletivo stavíme a opíráme o napínací dráty a provizorně ho v každém poli přivazujeme k hornímu drátu. Aby se mohlo pletivo vypnout, zasune se před koncem pásu do pletiva pomocná tyč z pásové oceli, pomocí které dva pracovníci pletivo vypnou a zavěsí do háčků na druhé straně. Teprve pak se odstraní pomocná tyč. Za použití matic je potom pletivo dotazeno. Nakonec je pletivo prostřednictvím oček z pozinkovaného drátu přivázáno po 300 mm ke všem napínacím drátům. Místo háčků s matkou se mohou použít speciální napínáky, které se připevní na krajní sloupek vázacím drátem předvrtanými otvory ve sloupku. Na druhé straně je napínací drát obtočen kolem protilehlého sloupku a druhý, volný konec napínacího drátu se uchytí do napínáku a pomocí šroubováku nebo klíče se napíná. Během napínání se stále kontrolují a narovnávají jednotlivá oka pletiva, která jsou na konci přivázána ke sloupkům. Navazování další role pletiva se dělá vždy u sloupků. Pletiva se musí vždy vzájemně proplést stahovacím drátem (HÁJEK, 2000).

Plot z drátěných pletiv je tvořen ze sloupků (z dřevěné kulatiny o průměru 100 mm, hranolu o rozměrech 100 × 100 mm nebo ocelové trubky o průměru 40 mm) a pletiva. Pletivo je napínané na dráty. Výška plotu je 800 – 1800 mm podle druhu pletiva. Vzdálenost sloupků bývá 2000 – 3000 mm (PŠENIČKA, 2003).

5.2.2.2 Plot z pletiva v rámech

Lépe vypadající, avšak dražší bývá jednoduchý kovový plot z drátěného pletiva napjatého v kovových rámech, které se připevňují mezi kovové nebo betonové, případně plastové sloupky (Obr. 13). Tento plot mívá zpravidla nízkou betonovou nebo zděnou podezdívku. Rámy se nejčastěji dodávají v rozměrech 1000 × 2000, 1250 × 2000 a 1500 × 2000 mm s velikostí ok 50 × 50 mm. Připevňují se ke kovovým sloupkům přichytkami.

Pro účely průmyslového oplocení, vhodného pro zabezpečení továren, skladišť, sportovních zařízení apod., je možno použít plotové panely se čtyřhrannými oky o velikosti 200×50 mm s prostorovým tvarováním panelu. Povrch materiálu je upraven zinkováním a potažen umělou hmotou. Výška panelu se pohybuje od 1030 do 2430 mm, délka 2500 mm. Sloupky pro tyto panely mají čtvercový průřez 60×60 mm, jsou duté a síla jejich stěny je 1,5 mm. Také jejich povrchová úprava je provedena zinkováním a následným potažením umělou hmotou. Délky sloupek jsou až 3200 mm (HÁJEK, 2000).

Plot z pletiva v rámech se instaluje na podezdívku nebo alespoň nad práh. Orientační rozměr rámu 2000/ 1100 – 1200 mm určuje modulaci plotu. Sloupky jsou zpravidla ocelové o průměru 40 mm nebo vyzdívané (PŠENIČKA, 2003).

5.2.2.3 Mřížové výplně

Mřížové výplně klasických ornamentálních tvarů odvozených z renesančních nebo barokních vzorů byly častou a oblíbenou plotovou výplní u exkluzivních vil konce minulého století. Dnes jsou mřížové výplně některými vlastníky vyžadovány jen proto, aby dosáhly nemovitosti dojem výjimečnosti (Obr. 14, 15).

Kované mříže různých ornamentů se osazují na zděné podezdívky, mezi vyzdívané sloupky nebo rovněž mezi sloupky kovové, hluboko zakotvené do podezdívky. Jednoduché mřížové ploty z kruhové nebo čtverečné oceli vsazené do rámu z ocelového úhelníku nebo spojované páskovou ocelí se mohou hodit především k modernímu objektu a tam, kde je například úzká předzahrádka, a jiný (zvláště vyšší) plot by ji zakryl. Dále také tam, kde chceme co nejvíce otevřít pohled za plot, například při oplocení různých venkovních expozic, výstavních ploch s nabídkovým zbožím a jiné.

Výrobci nabízejí montovaný systém plotů z hliníkových dílců povrchově upravených práškovou vypalovanou barvou, které se spojují pomocí šroubů krytých v lištách. Systém je variabilní a lze kombinovat až 300 vzorů v různých výškách a délkách. Výhodou tohoto materiálu je bezúdržbová povrchová úprava a nízká hmotnost při zachování dostatečné pevnosti. Díky použitému hliníku odpadá problém s korozí (HÁJEK, 2000).

Mřížové ploty jsou vyráběné kovářsky. Výtvarným základem byl ornament nebo jednoduchá geometrická forma až po prosté svislé řazení příčlí mezi vodorovné pažďičky. Prováděli se zpravidla nad podezdívkou nebo nad prahem (PŠENIČKA, 2003).

Ozdobné ploty kované ze železa ať již jako samotné kovové ploty nebo jen kovářsky zhotovené výplně, obvykle mezi litinovými, kamennými nebo cihlovými sloupky, patří k nejstaršímu reprezentačnímu typu oplocení. Výrobou se zabývají zejména menší dílny a

nákladný postup práce v leččems připomíná středověké kovářské umění. Nejrůznější špičky, růže a jiné ozdobné prvky musí kovář vytvořit z rozžhaveného železa na kovářské ploché železo a tyče se dají dnešní technikou ohýbat a tvarovat i za studena. Oblíbeným prvkem kovových plotů jsou čtyřhranné tyče, které jsou v určitém úseku nebo i po celé délce za studena ozdobně zkroucené okolo vlastní osy. Umělecké tvary z kovaného železa by měly zůstat vyhrazeny zejména historickým budovám. Poněkud nevkusné bývají výstřední objednávky majitelů dožadujících se pozlacených hrotů a špiček. Kované ploty by měly ladit se stejným kovářským designem pergol, zahradních laviček a stolků. Výrobci je dnes samozřejmě opatřují ochranou proti korozi, takže už nevyžadují jako dříve neustálé odstraňování rzi a nové nátěry.

Značné obliby se dostává kovovým (ocelovým) plotům jednoduchého moderního stylu, svařovaným z nejrůznějších dutých profilů, ať již čtverhranného nebo kruhového tvaru. Největší uplatnění nacházejí u menších předzahrádek rodinných domů s nižší podezdívkou a se sloupky z ocelových trubek či profilů (TŮMA 2004).

5.2.2.4 Kovový plot z ocelových drátů

Plotové pole je tvořeno zdvojenými vodorovnými dráty o průměru 6 mm a svislými dráty o průměru 5 mm (Obr. 16). Ochranné trny vystupují 30 mm nad horní vodorovnou příčli plotu. Skladebná šířka plotového pole je 2500 mm a výška je 600 – 2400 mm. Zvýšení pevnosti pole se docílí provedením vodorovného prolisu (1 až 2 dle výšky). Sloupky plotu jsou z tenkostěnných plechových profilů nebo jsou vytvářeny z ocelových prutových tvořivých profilů plotových polí (PŠENIČKA, 2003).

5.2.3 Plot z plastů

Specifikum plotu z plastů pochopitelně spočívá v použitém materiálu, kterým bývá např. Werzalitu jakožto náhrada dřeva (Obr. 17). Při jeho navrhování a stavbě lze aplikovat principy používané při stavbě plotů dřevěných (PŠENIČKA, 2003).

Výplně a ploty z plastu sestávají z páru vodorovných příček, na které se připevňují latě pravoúhlého nebo ozdobně uzavřeného či otevřeného profilu z tenkostěnného PVC o tloušťce od 1,2 do 3 mm. Výplň může být nahoře i dole orámována lemovacími profily, konce otevřených latových profilů se uzavírají vlepením víček shodného profilu. Tvar pole na výšku lze zvolit standardně jako rovný, sedlový, obloukový nebo vlnový. Zahraniční katalogy uvádějí další varianty, které vznikají seskupováním latí různé výšky a profilu v jediném poli. Výrobci se nevyhýbají ani barevným kombinacím plastu. Při použití plastových sloupků (u

celoplastového plotu) se příčky s latěmi obvykle vlepují dodávaným lepidlem do otvorů prostříhnutých do sloupků přesně pro profil příček.

Prvky plastových plotů se vyrábějí vytlačováním ve větších délkách. Podle pevnosti jsou buď jen profilové (duté) nebo přepážkami vyztužené. Nejpevnější a nejtrvanlivější jsou prvky Duralife, u kterých jsou dutiny profilů vyplněny dřevem naimpregnovaným olejem. Ploty z plastů vypadají jako hladce opracované a perfektně natřené dřevo, udržují svou barvu až 10 let (potom se dají po očištění znovu natřít, třeba i jinou barvou) a stačí je pouze omývat občas vodou.

Vadou je, že zejména ploty z tenkostěnných profilů lze zdemolovat úderem a nesnesou náraz či větší zatížení. Tudíž v místech ohrožovaných vandalstvím by se používat neměly. Duté sloupky mají uvnitř obvykle výztuž z ocelového pásu navařeného k patní kovové desce, která se na podezdívku přišroubuje do hmoždinkami osazených vyvrtaných otvorů (TŮMA 2004).

5.2.4 Ploty z hliníku

V České republice je v oboru hliníkových plotů, bran, zábradlí i doplňků nejvíce rozšířen systém Aluminco. Plotové výplně svařované z profilů jsou dodávány ve čtyřech designech – jeden v plaňkovém provedení a tři provedení z jeklů. Obvyklá výška je 900 – 1000 mm, zákazník ji však může stejně jako délku volit individuálně. Větší nabídka návrhů je u plotů sestavovaných z litých plátů, kde tyče mohou mít čtyři různé druhy špiček. Výška se pohybuje od 850 do 1300 mm, délka není omezena. Díly plotů se navzájem spojují sešroubováním pomocí lišt, do cihlových či betonových sloupků se upevňují úchytkami nebo vruty na hmoždinky.

Výplně s povrchovou úpravou práškovou vypalovací barvou komaxit se uplatňují hlavně u rezidenčních plotů, jsou pevné a nevyžadují žádnou údržbu.

5.2.5 Ohradní zdi

Ohradní zeď vytváří neprůhlednou překážku mezi pozemkem a veřejným prostorem. Uplatňuje se spíše při atriovém způsobu výstavby rodinných domů. Taková zeď je pak součástí celé architektury objektu. Znamená to, že v některém případě je vhodná například bílá omítnutá zeď pokrytá taškami, jindy zeď z neomítnutého zdiva (na které se uplatňuje kresba vazby zdiva), a jindy zase zeď z přírodního kamene. Toto rozhodnutí je v kompetenci architekta, který navrhuje celý objekt.

Ohradní zdi jsou stabilní konstrukce trvalého charakteru, postavené z přírodního kamene, cihel nebo vypálených tvarovek (plotovek), případně betonu nebo betonových tvarovek. Mohou se postavit buď plné zdi, nebo zdi prolamované rozličnými otvory.

S ohledem na jejich hmotnost je třeba věnovat pozornost jejich založení, které v našich klimatických podmínkách musí být minimálně 900 mm pod úroveň okolního terénu (od této úrovně vyhloubení se již jedná o tzv. nezámraznou hloubku; kdyby byla zeď založena mělčeji, mohla by se účinkem silnějších mrazů porušit nebo vychýlit).

5.2.5.1 Kamenné zdi

Přírodní kámen je velmi vhodný materiál pro stavbu ohradní zdi. Jeho použití na vytvoření větších ploch však může mít za následek, že zeď bude působit dojmem hradního opevnění. Rozhodneme-li se stavět kamennou zeď, potom musíme vybrat zdravý kámen, nenarušený zvětřáním nebo trhlinami, aby mohl odolávat vlivu mrazu. Dobré jsou například odolné druhy opuky, vápence a pískovce.

Na základy se používá neopracovaný lomový kámen, nebo ještě častěji beton, do kterého se vkládají neopracované zbytky lomového kamene. Kamenná zeď nemá mít z hlediska stability tloušťku menší než 400 mm (HÁJEK, 1996).

- Zdi z lomového kamene

Na zdění je nejvhodnější ložný lomový kámen, tj. takový, jehož dvě protilehlé strany jsou přibližně rovnoběžné. Ke zdění vybíráme kameny velikosti minimálně 150 mm.

- Řádkové zdivo

Řádkovým zdivem rozumíme zdivo z opracovaného lomového kamene, provedené z hrubých nebo čistých kopáků (název „kopák“ pochází z doby, kdy se tyto kameny prodávaly na kopy). Neopracované kameny se mohou použít jen tehdy, jestliže mají přirozené ložné plochy, které jsou čisté a vhodné pro spojení s maltou.

Obyčejné řádkové zdivo se může zdít jako hrubé a čisté. Vyzdívají se jako režné zdivo z kopáků ve vodorovných vrstvách, které nemusí být stejně vysoké. V jedné a téže vrstvě se nesmí měnit výška kamenů. Hrubé řádkové zdivo se zdí z kopáků, jejichž ložné a styčné spáry jsou široké 15 – 40 mm, Styčné spáry mohou být mírně šikmé. Čisté řádkové zdivo se zdí z kopáků s ložnými spárami 19 – 20 mm, styčnými 10 – 15 mm širokými, a to nejméně do hloubky 50 mm od čistého líce zdiva. Spáry mají být svislé.

Nejčastěji se zdí řádkové zdivo svisle provazované, které je ve vazbě dekorativnější. Toto zdivo se nazývá též haklíkové.

- Kyklopské a kvádrové zdivo

Kyklopské a kvádrové zdivo se běžně na ohradní zdi u obytných staveb nepoužívá, používá se hlavně na velkých opěrných zdech spíše inženýrských staveb.

5.2.5.2 Cihelné zdi

Cihelné ohradní zdi mohou být dvojího typu. Jde o konstrukci masivní, minimálně 300 mm tlustou, která i svou hmotností vzdoruje především síle větru. Anebo se může jednat i o zeď tenkou, upnutou do nosných sloupků.

Pro stabilitu a životnost ohradních zdí je velmi důležitá kvalita cihel. Zejména střídání vlhkosti a mrazu způsobuje narušování zdiva. Protože se často tyto zdi neomítají, jsou nevhodnější mrazuvzdorné nenasákové cihly, tzn. ostře pálené. Kromě cihel pálených se používají i cihly vápenopískové.

Základy u těchto zdí jsou v současnosti nejčastěji z betonu, dříve se dělali z kamene a vyzdívaly se do 150 mm nad terén. V této výšce se pokládá hydroizolace, která brání vztlínání vlhkosti do vlastní ohradní zdi. Při výšce masivní ohradní zdi 1500 – 1800 mm musí být její tloušťka minimálně 300 mm.

U ohradních cihlových zdí se ze vzhledových důvodů používají i některé druhy dekoračních vazeb, které povrch zdi dělají plastičtější tím, že některé cihly vystupují, nebo naopak zapadají za líc původního zdiva.

Při zdění se musí dodržovat některé postupy, aby zdivo odpovídalo požadovaným vazbám, aby mělo rovné lící plochy a aby jednotlivé vrstvy byly ve vodorovné rovině. Dříve než se začne zdít, připraví se pod stěnou podklad, na kterém bude přesně vyznačena poloha zdiva. Podklad musí být vodorovný, a jeho plocha musí být co nejhladší.

Zdí-li se ohradní zeď do ztužujících sloupků, pak jejich rozměr bývá minimálně 450 × 450 mm. Pilířky se staví 2500 – 3000 mm od sebe, vlastní zeď pak může být 140 nebo 65 mm široká.

Protože se cihelné zdi zpravidla neomítají, velmi záleží na přesnosti zdění i na pečlivosti vyspárování. Spárování zdiva zlepšuje jeho vzhled. Spáry musí mít stejnou šířku i hloubku. Spárovat se může až po sednutí zdi, spáry se vyčistí, navlhčí a spárují se cementovou maltou, do které se přidá trochu vápenné kaše, aby malta byla plastičtější. Spáry styčné se spárují jako první a až poté spáry ložné. Spáry se po zavadnutí znova navlhčí a uhladí.

Ukončení cihelné ohradní zdi má chránit zeď před promáčením dešťovou vodou. K tomu se užívá pálená tašková krytina s jednostranným spádem u tenkých zdí, nebo se spádem oboustranným u zdí tlustších. Používá se krycích desek, v minulosti kamenných, dnes

převážně betonových. Jejich spád má být minimálně 10 % a mají mít odkapní nos, aby stékající voda odkapávala a nestékala po stěně.

5.2.5.3 Zdi z cihelných plotovek

Cihelné okrasné plotovky se vyrábějí v několika tvarech (Obr. 18). Hmotnost jedné plotovky je 4,1 až 4,8 kg. Jsou vhodné ke stavbě plotů nebo okrasných zídek, při výšce do 1500 mm není třeba pilířků nebo sloupků. Tyto plotovky je možno kombinovat s dalšími keramickými prvky (HÁJEK, 2000).

Téměř neprůhledné, pevné a trvanlivé ploty lze postavit i z poměrně levných cihlových tvárnic – tzv. plotovek, které se nabízejí nejčastěji v rozměrech 150 × 150 × 100 mm a které mají nejrůznější geometrii výztužných příček: křížové, žlábkové, kruhové. Esteticky ladí však jen s cihlovou podezdívkou a se sloupky z červených nebo bílých cihel. Jako výplň se vážou v řadách a sloupcích s navazujícími spárami svisle a vodorovně (TŮMA, 2004).

5.2.5.4 Betonové ploty

- Zdi z pohledového betonu

Esteticky kvalitně řešené betonové zdi vidáme jen málokdy, což ovšem není důvod, proč bychom se využití tohoto tvárného materiálu, kterým se při určité úpravě může docílit překvapujících výsledků, museli vzdávat. Je třeba však upozornit na to, že dobrý výsledek je spojený s vysokými nároky na kvalitu materiálu a především na kvalitu jeho zpracování.

U pohledového betonu se vytváří struktura povrchu betonové zdi pomocí bednění. Plastického členění se docílí přibitím rozličně upravených latí, lišt, případně krajin nebo půlkuláčů na bednění. Nejdříve se však musí navrhnout vhodnou strukturu povrchu a správně zvolit materiál (HÁJEK, 2000).

- Zdi z betonových tvarovek

S betonovými tvarovkami rozličných tvarů se pracuje obdobně jako s keramickými plotovkami. Ohradní zdi i plotové sloupy se dělají v současné době také z různých vibrolisovaných plotových tvárnic. Vyznačují se jemnou, lehce porézní strukturou připomínající přírodní pískovec. Jejich základní barva je šedobílá, ale výrobci jsou schopni na přání zákazníka vyrobit i jiný barevný odstín. Předností těchto tvárnic je především nízká pracnost při stavbě plotu. V průběhu stavby plotu je neustále nutno kontrolovat svislost zdi a vodorovnost vrstev. Proti povětrnostním vlivům se doporučuje hotovou plotovou zeď natřít hydrofobizačním nebo oleofobizačním nátěrem.

Ohradní zdi z vibrolisovaných tvarovek se vyrábějí do výše 2400 mm a ve vzdálenostech maximálně 2600 mm jsou v betonové směsi vyztuženy svislou armaturou protaženou až do základů zdi (HÁJEK, 2000).

Plotová betonová stavebnice dostupná v České republice obsahuje čtyři prvky: monolitický panel podezdívky 2000 × 500 mm, plotovou výplň s modulární šířkou 2000 mm a výškou podle vybraného typu, rovný sloup a rohový sloup. Jednotlivé díly se dodávají ve finální podobě, bíle natřené dohromady se skládají podle návodu od výrobce. Nabízejí se v provedení jak se současným designem, tak například se secesním dekorem (TŮMA 2004).

5.3 Živé ploty

Živé ploty nejlépe spojují zahradu s okolní přírodou a nejméně narušují přírodní rámec rodinného domu, chaty nebo chalupy (HÁJEK, 2000).

Živé ploty patří k významným vegetačním prvkům zahradního prostoru. Jejich pěstování má v historii zahradního umění dlouholetou tradici a bohatou minulost, ve které se postupně formoval jejich význam a míra uplatnění.

Zpočátku plnily ploty důležitou funkci ohraničení prostoru – oplocení. K tomu účelu se převážně vysazovaly domácí, volně a rychle rostoucí dřeviny s hustým a obtížně prostupným habitem.

Živé ploty účinně ovlivňují mikroklimatické poměry stanoviště. Ploty upravené do vhodného tvaru a výšky mohou příznivě upravit tepelný, vlhkostní i světelný režim. Tyto příznivé vlastnosti se využívají například při zakládání chráněných prostorů, mikroklimaticky vhodných pro pěstování speciálních druhů rostlin, nebo také odpočinkových koutů, obytných teras a dětských koutků.

Živé ploty mají v současné zahradě a sadovnické tvorbě specifické uplatnění. I když novodobé koncepce zahradně architektonických úprav vycházejí převážně z volného uspořádání vegetačních prvků v daném prostoru, přesto existuje mnoho situací, kdy jsou při kompozičním řešení nezbytné.

5.3.1 Rozdělení živých plotů dle výšky

Nízké ploty a plůtky do výšky 100 cm (tabulka 1 a 4)

Středně vysoké ploty do výšky 100 – 300 cm (tabulka 2 a 5)

Vysoké ploty nad 300 cm (tabulka 3 a 6)

5.3.2 Rozdělení živých plotů dle způsobu pěstování

Živé ploty lze definovat jako zapojené, řadové výsadby okrasných dřevin, které podle způsobu pěstování tvoří několik samostatných kategorií.

5.3.2.1 Živé ploty tvarované

Tvarované dřeviny jsou pravidelně stříhané do přísných geometrických tvarů podle výtvarných a kompozičních zásad. Uplatňují se zejména v historické zeleni, ale také na plochách veřejné zeleně a v rodinných a rekreačních zahradách, často jako ornamentální nebo prostorový dělicí prvek.

Zakládání tvarovaných živých plotů je v porovnání s pěstováním plotů volně rostoucích dřevin mnohem nákladnější, neboť vyžaduje větší počet rostlin na metr délky, důkladnou přípravu půdních podmínek a náročnější ošetřování nejen v období výchovy porostů, ale také v průběhu jejich vývoje.

5.3.2.2 Živé ploty volně rostoucí

Zakládají se jako volně rostoucí jednořadé i víceřadé výsadby okrasných keřů a keřových stromů. Na pěstování jsou nenáročné. V porovnání s údržbou stříhaných živých plotů odpadá pěstitelsky náročné období výchovy porostu do cílové výšky a každoročně opakovaný udržovací řez dřevin. Případný úhyn rostlin v porostu není závažnou estetickou závadou jako u pravidelně tvarovaných porostů. Výběr vhodných dřevin pro jednotlivá stanoviště je široký a umožňuje splnění všech požadavků, které mají tyto porosty plnit. Volně rostoucí živé ploty jsou ideálním vegetačním prvkem vhodným pro tvorbu různých pohledových zábran a prostorových izolací. Vzrostlý, vícepatrový, volně rostoucí plot pohlcuje velmi dobře prašnost, částečně tlumí hlučnost, omezuje nežádoucí účinky větrného proudění a výrazně zlepšuje mikroklimatické poměry stanoviště.

Volně rostoucí živé ploty plní zejména estetickou funkci. Správným výběrem vhodných druhů dřevin a jejich prostorovou skladbou se může založit celoročně působivé porosty, zajímavé barevnými listy, květenstvím, okrasnými plody, podzimním vybarvením listů a v zimním období působivou barevností dřeva. V porovnání s tvarovanými ploty mají volně rostoucí ploty větší prostorové nároky, nejen na šířku, ale také na výšku.

Volně rostoucí ploty se dělí dle charakteru stanoviště na:

Ploty vhodné do volné krajiny

Zakládají se zejména z vybraných druhů domácích dřevin ve výškových kategoriích středně vysokých a vysokých keřů a keřových stromů. Porosty tohoto druhu vytvářejí ve volné krajině

nejčastěji přirozené mezové porosty, dále porosty lesních okrajů, pobřežní vegetaci vodních toků a ostatních druhů rozptýlené zeleně. V kombinaci se stromovým patrem mohou v krajině vytvářet účinné porosty podobné větrolamům, což vlastně jsou řadové nebo pásové výsadby. Jejich hlavním posláním je ochrana před nežádoucími účinky větrů.

Ploty do intravilánů sídel a zahrad

Tvoří řadové porosty okrasných keřů a keřových stromů a působí především květenstvím a listy. Výběr dřevin je zaměřen nejen na plnění prostorově izolačních záměrů, ale také na jejich výtvarný účinek. Protože jsou nedílnou součástí sadovnických úprav mnoha typů veřejné zeleně, rodinných zahrad, rekreačních chat a objektů, je nutné přihlížet k estetické hodnotě používaných dřevin. Správně zvolená skladba dřevin musí dát vyniknout proměnlivosti plotu v průběhu roku – olistěním, květenstvím, plodenstvím, podzimním vybarvením a zimním zbarvením dřeva. Pozornost musí být věnována i výškové skladbě porostů, která je vždy závislá na způsobu použití. Zatímco kulísové okrajové výsadby budou zakládány převážně ze sortimentů rostoucích do větší výšky, prostorové dělicí ploty mohou být komponovány v nižších výškových kategoriích, v nichž převažuje okrasný charakter (ŠONSKÝ, 1999).

Bude-li místo zřizování klasického plotu v polostinné předzahradce vypěstován nestříhaný živý plot, který bude zároveň sloužit jako zábrana vstupu pro psy (Tabulka 7), nabízí se jako nejvhodnější dřívě Thunbergův (*Berberis thunbergii*). Tento druh tvoří od přírody velice husté porosty, aniž je nutno jej upravovat řezem. Navíc má velké množství trnů, což je charakteristika, která může ještě podpořit jeho ochranný účel (KOLB, 2007).

5.3.3 Výsadba

Dřeviny jsou nabízeny prostokořenné, s balem nebo v kontejneru. U prostokořenných rostlin odpadává při vyorávání většina země z kořenů, rostliny s balem jsou vyrývány naproti tomu rýčem i se zeminou z půdy.

Výsadbová jáma má být asi 1,5krát větší než průměr balu. Dno a stěny jsou nakypřeny rýčem. Rostlina nemá být usazena hlouběji než byla ve školce, eventuálně o něco výše. Textilie tvořící obal je otevřena, aby se zamezilo zaškrcení kořenového krčku a zarůstání obalového materiálu.

Zem vedle balu se ušlape, tak aby se vytvořila zálivková mísa. Ta zabraňuje tomu, aby při zalévání voda odtékala bez toho aniž by se dostala ke kořenům.

Eventuelně se může přidat nějaké hnojivo, zalije se rostlina, kůl k uchycení je zaražen šikmo vedle balu a osmičkovou smyčkou přivázaný. Počáteční a konečný bod by měli ležet u kůlu. Kůl by měl být usazen svou čelní stranou proti hlavnímu směru větru (BELTZ, 2007).

6. Zákon o územním plánování a stavebním řádu

Zákon upravuje ve věcech stavebního řádu zejména povolování staveb a jejich změn, terénních úprav a zařízení, užívání a odstraňování staveb, dohled a zvláštní pravomoci stavebních úřadů, postavení a oprávnění autorizovaných inspektorů, soustavu stavebních úřadů, povinnosti a odpovědnost osob při přípravě a provádění staveb.

6.1 Část čtvrtá –Stavební řád; Hlava 1 – Stavby, terénní úpravy, zařízení a udržovací práce; Díl 1 – Povolení a ohlášení; § 103 Stavby, terénní úpravy, zařízení a udržovací práce nevyžadující stavební povolení ani ohlášení

(1) Stavební povolení ani ohlášení stavebnímu úřadu nevyžadují

d) zásobníky, nádrže na vodu a bazény, nejde-li o vodní díla, opěrné zdi, oplocení a to

6. ploty do výšky 1,8 m, které nehraničí s veřejnými pozemními komunikacemi a veřejným prostranstvím¹⁾;

7. oplocení pozemků pro zemědělské a lesnické účely bez podezdívky;

8. opěrné zdi do výšky 1 m, které nehraničí s veřejně přístupnými pozemními komunikacemi a s veřejným prostranstvím (STAVEBNÍ ZÁKON 183/2006).

7. Závěr

Téma je aktuální díky vymezení majetku a kvůli zodpovědnosti majitele k majetku. Nejruznější druhy plotů a oplocení tvoří významný prvek podílejícím se na celkové podobě krajiny či městské lokality. Jedná se o integrální součást architektonického pojetí celého pozemku, který ohraničuje. Vzhledem k tomu, že se jedná o pravou „fasádu“ nemovitosti bývá mu také se stále narůstající intenzitou věnována pozornost majitelů nemovitostí.

Základní funkcí, kterou má oplocení plnit je funkce vytyčení hranic pozemku a obecně funkce ochranná. V předkládaném textu nicméně nabízím kategorizaci plotových řešení v závislosti na daleko větší rozmanitosti účelů, které oplocení může plnit. Na nižší úrovni třídění jsem se pak orientovala podle typu použitých materiálů. Nabízená kategorizace odráží obecnou shodu, která mezi odborníky věnujícími se tomuto tématu více méně panuje. Snažila jsem vzít v potaz jak širokou škálu funkcí, které mají ploty plnit, tak také spektrum v současnosti nejběžněji užívaných materiálů. Na tomto základním plánu jsem dále zohlednila dopady jednotlivých řešení na vegetaci oplocovaných pozemků i případné střety vybraného typu oplocení s funkcemi, které si od oplocených pozemků slibujeme plnit, a zároveň jsem vzala v potaz i jejich estetický potenciál, který mnohdy zůstává díky nevhodně vybranému řešení či kombinaci zvolených materiálů nevyužit.

Domnívám se, že v drtivé většině případů je k dosažení plně uspokojivého výsledku zapotřebí hledat řešení na pozadí takto komplexní úvahy. Úvahy, jejímž výchozím bodem je vyjasnění si všech účelů, kterým má oplocení pozemku sloužit, následované zvolením vzhledem k těmto účelům vhodného materiálu, který respektuje jak nejbližší vnější okolí nemovitosti, tak nároky vegetace uvnitř jeho hranic a zároveň (v neposlední řadě) bere ohled na celkový architektonický koncept pozemku spolu s jeho hlavním objektem. Mám za to, že pouze velmi zřídka sám majitel pozemku a zadavatel zhotovení plotu takovou úvahu dokáže dovést do všech důsledků. Přehled možných řešení nabízený v této práci by měl tedy sloužit buď jako vodítko těm, kteří chtějí bez dalších odborných znalostí alespoň trochu poučeně (tj. nikoli zcela nahodile, pouze na základě svých dojmů) oplotit svůj pozemek svépomocí, anebo jako příručka pracovníkům firem, kteří se dodávkami oplocení pozemků zabývají profesionálně.

8. Seznam literatury

- BELTZ, H., 2007. Formgehölze Schneider. Eugen Ulmer KG, Stuttgart, 126 s.
- ČESKO. Zákon č. 183 ze dne 14. března 2006 o územním plánování a stavebním řádu. In sbírka zákonů České republiky. 2006, částka 63, s. 2226 – 2328. Zveřejněno 11.5.2004. Dostupné také z www: <<http://aplikace.mvcr.cz/archiv2008/sbirka/2006/sb063-06.pdf>>
- HÁJEK, V., 2000. Ploty. Grada Publishing, Praha, 108 s.
- HÁJEK, V., 1996. Upravujeme zahradu II. Grada Publishing, Praha, 88 s.
- KOLB, W., 2008. Živé ploty a stěny. Grada Publishing, a.s., Praha, 148 s.
- TŮMA, J., 2004. Stavíme oplocení. Vydavatelství ERA, Šlapanice, 106 s.
- PŠENIČKA, F., 2003. Pozemní stavitelství. Vydavatelství ČVUT, Praha, 82 s.
- ŠONSKÝ, D., 1999. Živé ploty a tvarování dřevin v zahradě. Grada Publishing spol. s r.o., Praha, 90 s.

Příloha

Tabulka 1 Druhy dřevin vhodné pro tvarované nízké plůtky a ploty do výšky 100 cm

LISTNATÉ	<i>Berberis buxifolia</i> 'Nana' – dřišťál zimostrázový	stálezelený
	<i>Berberis candidula</i> – dřišťál bělolistý	stálezelený
	<i>Berberis julianae</i> – dřišťál Juliin	stálezelený
	<i>Berberis x frikartii</i> 'Amstelveen' – dřišťál	stálezelený
	<i>Berberis thunbergii</i> 'Atropurpurea Nana' – dřišťál Thunbegův	nízký
	<i>Berberis verruculosa</i> – dřišťál bradavičnatý	stálezelený
	<i>Buxus sempervirens</i> 'Suffruticosa' – zimostráz obecný	stálezelený
	<i>Cotoneaster buxifolius</i> – skalník zimostrázolistý	stálezelený
	<i>Cotoneaster dielsianus</i> – skalník Dielsův	
	<i>Cotoneaster microphyllus</i> var. <i>cochleatus</i> – skalník drobnolistý	stálezelený
	<i>Deutzia gracilis</i> – trojpek něžný	
	<i>Hypericum</i> 'Hidcote' – třezalka Hookerova	
	<i>Hypericum moserianum</i> – třezalka Moserova	
	<i>Ilex crenata</i> – cesmína vroubkovaná	stálezelená
	<i>Ligustrum vulgare</i> 'Atrovirens' – ptačí zob	chráněné
	<i>Ligustrum ovalifolium</i> – ptačí zob vejčitolistý	stanoviště
	<i>Lonicera nitida</i> – zimolez lesklý	stálezelený, chráněné stanoviště
	<i>Lavandula angustifolia</i> – levandule úzkolistá	chráněné stanoviště
	<i>Mahonia aquifolium</i> 'Apollo' – mahonie cesmínolistá	stálezelená
	<i>Potentilla fruticosa</i> – mochna dřevitá	nízké odrůdy
	<i>Prunus laurocerasus</i> 'Otto Luyken' – bobkovišeň lékařská	stálezelená, chráněné stanoviště
	<i>Ribes alpinum</i> 'Schmidt' – meruzalka horská	
	<i>Rosa nitida</i> – růže lesklá	
<i>Rosa rugosa</i> – růže svraskalá		
<i>Spiraea albiflora</i> – tavolník bělokvětý		
<i>Spiraea bumalda</i> 'Anthony Waterer' – tavolník nízký		
<i>Spiraea bumalda</i> 'Fröbelii' – tavolník nízký		
<i>Spiraea bumalda</i> 'Goldflame' – tavolník nízký		
<i>Spiraea japonica</i> 'Little Princess' – tavolník japonský		
<i>Spiraea japonica</i> 'Gold Princess' – tavolník japonský		
JEHLIČNATÉ	<i>Pinus mugo</i> 'Gnom' – kleč	zaštipovaná
	<i>Pinus mugo</i> 'Mops' – kleč	
	<i>Thuja occidentalis</i> 'Danica' – zerav západní	
	<i>Thuja occidentalis</i> 'Tiny Tim' – zerav západní	

Pozn.: Tučně označené druhy jsou v praxi nejvíce používány.

Tabulka 1: Rostliny vhodné na nízké tvarované ploty a plůtky do výšky 100 cm (ŠONSKÝ, 1999).

Tabulka 2 Druhy dřevin vhodné pro tvarované středně vysoké ploty do výšky 100 až 300 cm

LISTNATÉ	<i>Acer ginnala</i> – javor mandžuský	
	<i>Aronia melanocarpa</i> – temnoplodec černoplodý	
	<i>Berberis julianaea</i> – dřišťál Juliin	stálezelený
	<i>Berberis thunbergii</i> – dřišťál Thunbergův , odrůdy pestrolisté	
	<i>Buxus sempervirens</i> – zimostráž obecný	stálezelený
	<i>Carpinus betulus</i> – habr obecný	
	<i>Cornus alba</i> – svída bílá, odrůdy pestrolisté a s barevným dřevem	
	<i>Cornus stolonifera</i> 'Flaviramea' – svída výběžkatá	
	<i>Cotoneaster dielsianus</i> – skalník Dielsův	
	<i>Cotoneaster lucidus</i> – skalník lesklý	
	<i>Cotoneaster multiflorus</i> – skalník mnohokvětý	
	<i>Fagus sylvatica</i> – buk obecný	
	<i>Fagus sylvatica</i> 'Purpurea' – buk obecný	
	<i>Kerria japonica</i> – zákula japonská	
	<i>Ilex aquifolium</i> – cesmína obecná, odrůdy s pestrým listem	stálezelená chráněné stanoviště
	<i>Ligustrum vulgare</i> – ptačí zob obecný	
	<i>Ligustrum vulgare</i> 'Atrovirens' – ptačí zob obecný	
	<i>Ligustrum ovalifolium</i> – ptačí zob vejčitolistý	chráněné stanoviště
	<i>Morus alba</i> – moruše bílá	
	<i>Philadelphus brachybotris</i> – pustoryl krátkohroznatý	
	<i>Philadelphus coronarius</i> – pustoryl obecný	
	<i>Philadelphus inodorus</i> – pustoryl nevonný	
	<i>Philadelphus x lemoinei</i> – pustoryl Lemoinův	
	<i>Philadelphus microphyllus</i> – pustoryl malolistý	
	<i>Physocarpus opulifolius</i> – tavola kalinolistá	
	<i>Prunus cerasifera</i> 'Atropurpurea' – myrabolán	
	<i>Prunus laurocerasus</i> 'Otto Luyken' – střemcha vavřínová	chráněné stanoviště
	<i>Prunus mahaleb</i> – višně turecká	
	<i>Prunus padus</i> – střemcha obecná	
	<i>Prunus padus</i> 'Colorata' – střemcha obecná	
	<i>Prunus serotina</i> – střemcha pozdní	
	<i>Ribes alpinum</i> – meruzalka horská	
<i>Spiraea x cinerea</i> 'Grefsheim' – tavolník popelavý		
<i>Spiraea nipponica</i> 'Snowmound' – tavolník nipponský		
<i>Spiraea van Houttei</i> – tavolník van Houtteův		
<i>Symphoricarpos albus</i> – pámelník hroznatý		
<i>Symphoricarpos orbiculatus</i> – pámelník červenoplodý		
<i>Syringa chinensis</i> – šeřík čínský		
<i>Syringa vulgaris</i> – šeřík obecný		

Tabulka 2: Rostliny vhodné na středně vysoké tvarované ploty do výšky 100 – 300 cm (ŠONSKÝ, 1999).

Tabulka 2 (pokračování) Druhy dřevin vhodné pro tvarované středně vysoké ploty do výšky 100 až 300 cm

JEHLIČNATÉ	<i>Cupressocyparis x leylandii</i>	chráněné stanoviště
	<i>Chamacyparis Lawsoniana</i> – cypřišek Lawsonův, odrůdy barevné	chráněné stanoviště
	<i>Picea abies</i> – smrk ztepilý	
	<i>Picea glauca</i> – smrk bílý	
	<i>Picea omorika</i> – smrk omorika	
	<i>Picea pungens</i> – smrk pichlavý	
	<i>Pinus mugo</i> – kleč	zaštipovaná
	<i>Taxus baccata</i> – tis obecný, odrůdy barevné	
	<i>Taxus x media 'Hicksii'</i>	
	<i>Taxus x media 'Hilli'</i>	
	<i>Thuja occidentalis</i> – zerav západní, odrůdy barevné	
	<i>Tsuga canadensis</i> – jedlovec kanadský	

Pozn.: Tučně označené druhy jsou v praxi nejvíce používané.

Tabulka 3 Druhy dřevin vhodné pro tvarované vysoké ploty a stěny nad 300 cm

LISTNATÉ	<i>Acer campestre</i> – javor polní, babyka	
	<i>Acer negundo</i> – javor jasanolistý, odrůdy pestrolisté	
	<i>Acer platanoides</i> – javor mléčný, odrůdy pestrolisté	
	<i>Acer pseudoplatanus</i> – javor horský, odrůdy pestrolisté	
	<i>Amelachier lamarckii</i> – muchovník velkokvětý	
	<i>Buxus sempervirens</i> – zimostráz obecný	
	<i>Carpinus betulus</i> – habr obecný	
	<i>Cornus mas</i> – dřín obecný	
	<i>Corylus colurna</i> – líska turecká	
	<i>Crataegus laevigatus</i> – hloh obecný, odrůdy	
	<i>Crataegus monogyna</i> – hloh jednosemenný	
	<i>Eleagnus angustifolia</i> – hlošina úzkolistá	
	<i>Morus alba</i> – moruše bílá	
	<i>Populus alba</i> – topol bílý	
	<i>Populus Simonii</i> – topol Simonův	
	<i>Prunus mahaleb</i> – višně turecká	
	<i>Quercus robur</i> – dub letní	
	<i>Quercus rubra</i> – dub červený	
	<i>Tilia cordata</i> – lípa srdčitá	
	<i>Tilia platyphylla</i> – lípa velkolistá	
	<i>Tilia euchlora</i> – lípa krymská	
<i>Ulmus carpinifolia 'Wredei'</i> – jilm habrolistý		

Tabulka 2: Pokračování (ŠONSKÝ, 1999).

Tabulka 3: Rostliny vhodné na vysoké tvarované ploty nad 300 cm (ŠONSKÝ, 1999).

Tabulka 3 (pokračování) Druhy dřevin vhodné pro tvarované vysoké ploty a stěny nad 300 cm

JEHLIČNATÉ	<i>Cupressocyparis leylandii</i>	chráněné stanoviště
	<i>Chamaecyparis Lawsoniana</i> – cypříšek Lawsonův	chráněné stanoviště
	<i>Juniperus virginiana</i> – jalovec viržínský	
	<i>Larix decidua</i> – modřín opadavý	
	<i>Picea abies</i> – smrk ztepilý	
	<i>Picea omorika</i> – smrk omorika	
	<i>Picea pungens</i> – smrk pichlavý	
	<i>Taxus baccata</i> – tis obecný, odrůdy barevné	
	<i>Thuja occidentalis</i> – zerav západní, odrůdy barevné	
	<i>Thuja plicata</i> – zerav obrovský	
	<i>Tsuga canadensis</i> – jedlovec kanadský	

Pozn.: Tučně označené druhy jsou v praxi nejvíce používány.

Tabulka 3: Pokračování (ŠONSKÝ, 1999).

Tabulka 4 Druhy dřevin vhodné pro živé ploty volně rostoucí do výšky 100 cm

LISTNATÉ	<i>Berberis candidula</i> – dřišťál bělolistý	stálezelený
	<i>Berberis x frikartii</i> 'Amstelveen'	stálezelený
	<i>Berberis gagnepainii</i> – dřišťál Gagnepainův	stálezelený
	<i>Berberis julianae</i> – dřišťál Juliánův	stálezelený
	<i>Berberis x stenophylla</i> – dřišťál úzkolistý	stálezelený
	<i>Berberis thunbergii</i> – dřišťál Thunbergův, pestrolisté odrůdy	
	<i>Buxus sempervirens</i> 'Suffruticosa' – zimostráz	
	<i>Caryopteris x clandonensis</i> – ořechoplodec, barevné odrůdy	chráněné stanoviště
	<i>Deutzia gracilis</i> – trojpek něžný	
	<i>Deutzia rosea</i> – trojpek růžový	chráněné stanoviště
	<i>Chaenomeles japonica</i> – kdoulovec japonský, barevné odrůdy	
	<i>Mahonia aquifolium</i> – mahonie cesmínolistá, odrůda 'Apollo'	
	<i>Potentilla fruticosa</i> – mochna křovitá, barevné odrůdy	
	<i>Ribes alpinum</i> – meruzalka horská, odrůda 'Pumilum'	
	<i>Salix purpurea</i> 'Gracilis' – vrba nachová	
	<i>Spiraea x arguta</i> – tavolník význačný	
	<i>Spiraea albiflora</i> – tavolník bělokvěťý	
	<i>Spiraea bumalda</i> – tavolník nízký, barevné a pestrolisté odrůdy	
<i>Spiraea japonica</i> – tavolník japonský; pestrolisté odrůdy		
JEHLIČNATÉ	<i>Picea abies</i> – smrk ztepilý, zakrslé odrůdy	
	<i>Pinus mugo</i> 'Mops' – kleč	

Tabulka 5 Druhy dřevin vhodné pro živé ploty volně rostoucí do výšky 100 až 300 cm

LISTNATÉ	<i>Berberis julianae</i> – dřišťál Julianův	
	<i>Berberis thunbergii</i> – dřišťál Thunbergův, pestrolisté odrůdy	
	<i>Berberis vulgaris</i> – dřišťál obecný,	
	<i>Buxus sempervirens</i> – zimostráz obecný	stálezelený
	<i>Colutea arborescens</i> – žanovec měchýřník	
	<i>Cornus alba</i> – svída bílá, barevné a pestrolisté odrůdy	dřevo
	<i>Cornus mas</i> – dřín obecný	
	<i>Cornus sanguinea</i> – svída obecná	
	<i>Cornus stolonifera</i> 'Flaviramea' – svída výběžkatá	
	<i>Cotoneaster divaricatus</i> – skalník rozkladitý	
	<i>Cotoneaster dielsianus</i> – skalník Dielsův	
	<i>Cotoneaster lucidus</i> – skalník lesklý	
	<i>Deutzia x magnifica</i> – trojpek skvělý, barevné odrůdy	chráněné stanoviště

Tabulka 4: Rostliny vhodné pro nízké volně rostoucí ploty a plůtky do výšky 100 cm (ŠONSKÝ, 1999).

Tabulka 5: Rostliny vhodné pro středně vysoké volně rostoucí ploty do výšky 100 – 300 cm (ŠONSKÝ, 1999).

Tabulka 5 (pokračování) Druhy dřevin vhodné pro živé ploty volně rostoucí do výšky 100 až 300 cm

LISTNATÉ	<i>Deutzia scabra</i> – trojpek drsný, barevné odrůdy	chráněné stanoviště
	<i>Euonymus europaeus</i> – brslen evropský	
	<i>Forsythia intermedia</i> – zlatice prostřední	
	<i>Holodiscus discolor</i> var. <i>arifolius</i> – celoterčovník různobarvý	
	<i>Hydrangea arborescens</i> – hortenzie stromečkovitá, odrůda 'Annabelle'	
	<i>Hydrangea macrophylla</i> – hortenzie velkolistá, barevné odrůdy	chráněné stanoviště
	<i>Kolkwitzia amabilis</i> – kolkvície líbezná	
	<i>Ligustrum vulgare</i> – ptačí zob obecný	
	<i>Lonicera xylosteoides</i> – zimolez zimolezovitý	
	<i>Philadelphus coronarius</i> – pustoryl obecný	
	<i>Philadelphus inodorus</i> – pustoryl nevonný	
	<i>Philadelphus lemoinei</i> – pustoryl Lemoinův	
	<i>Philadelphus x virginialis</i> – pustoryl panenský	
	<i>Physocarpus opulifolius</i> – tavola kalinolistá	
	<i>Prunus cerasifera</i> – myrabolán, odrůda 'Atropurpurea'	
	<i>Prunus laurocerasus</i> – střemcha vavřínová	stálezelená chráněné stanoviště
	<i>Prunus spinosa</i> – trnka obecná	
	<i>Pyracantha coccinea</i> – hlohyně ohnivá	stálezelená chráněné stanoviště
	<i>Ribes alpinum</i> – meruzalka horská	
	<i>Ribes sanguineum</i> – meruzalka krvavá	
	<i>Rosa canina</i> – růže šípková	
	<i>Rosa hugonis</i> – růže Hugova	
	<i>Rosa multiflora</i> – růže mnohokvětá	
	<i>Rosa rugosa</i> – růže svraskalá	
	<i>Sorbaria sorbifolia</i> – jeřábík jeřábolistý	
	<i>Spiraea x arguta</i> – tavolník význačný	
	<i>Spiraea x cinerea</i> 'Grefsheim' – tavolník popelavý	
	<i>Spiraea menziesii</i> – tavolník Menziesův	
	<i>Spiraea salicifolia</i> – tavolník vrbolistý	
	<i>Spiraea x van Houttei</i> – tavolník van Houtteův	
	<i>Symphoricarpos albus</i> – pámelník hroznatý	
	<i>Symphoricarpos orbiculatus</i> – pámelník červenoplodý	
<i>Viburnum opulus</i> – kalina obecná		
<i>Viburnum plicatum</i> – kalina japonská		

Tabulka 5 (pokračování) Druhy dřevin vhodné pro živé ploty volně rostoucí do výšky 100 až 300 cm

	<i>Viburnum lantana</i> – kalina tušalaj	
	<i>Viburnum pragense</i> – kalina pražská	stálezelená
	<i>Viburnum rhytidophyllum</i> – kalina vrásčitolistá	stálezelená
	<i>Weigela florida</i> – vajgémie květnatá, barevné odrůdy	
JEHLIČNATÉ	<i>Chamaecyparis lawsoniana</i> – cypřišek Lawsonův, barevné odrůdy	chráněné stanoviště
	<i>Chamaecyparis pisifera</i> – cypřišek hrachonosný	
	<i>Juniperus chinensis</i> 'Kaizuka' – jalovec čínský	
	<i>Juniperus x media</i> – jalovec prostřední, barevné odrůdy	
	<i>Juniperus virginiana</i> 'Grey Owl' – jalovec viržinský	
	<i>Pinus mugo</i> – kleč	
	<i>Pinus uncinata</i> – borovice blatka	
	<i>Taxus baccata</i> – tis obecný, Aprater typy	

Pozn.: Tučně označené druhy jsou v praxi nejvíce používány.

Tabulka 6 Druhy dřevin vhodné pro živé ploty volně rostoucí nad 300 cm

LISTNATÉ	<i>Acer campestre</i> – javor polní, babyka	
	<i>Acer ginnala</i> – javor mandžuský	
	<i>Acer tatarica</i> – javor tatarský	
	<i>Amelanchier lamarckii</i> – muchovník velkokvětý	
	<i>Amelanchier laevis</i> – muchovník hladký	
	<i>Caragana arborescens</i> – čimíšník obecný	
	<i>Carpinus betulus</i> – habr obecný	
	<i>Colutea arborescens</i> – žanovec měchýřník	
	<i>Cornus mas</i> – dřín obecný	
	<i>Corylus avellana</i> – líska obecná	
	<i>Cotinus coggygria</i> – ruj vlasatá	
	<i>Crataegus laevigatus</i> – hloh obecný	
	<i>Eleagnus angustifolia</i> – hlošina úzkolistá	
	<i>Exochorda x macrantha</i> – hroznovec velkokvětý	
	<i>Exochorda racemosa</i> – hroznovec hroznatý	
	<i>Lonicera maackii</i> – zimolez Maackův	
	<i>Lonicera tatarica</i> – zimolez tatarský	
	<i>Physocarpus opulifolius</i> – tavola kalinolistá	
	<i>Prunus cerasifera</i> – myrabolán, odrůda 'Atropurpurea'	
	<i>Prunus mahaleb</i> – višěň turecká	
	<i>Prunus padus</i> – střemcha obecná, odrůda 'Colorata'	
	<i>Prunus serotina</i> – střemcha pozdní	
	<i>Rhamnus catharticus</i> – řešetlák počistivý	

Tabulka 5: Pokračování (ŠONSKÝ, 1999).

Tabulka 6: Rostliny vhodné pro volně rostoucí vysoké ploty nad 300 cm (ŠONSKÝ, 1999).

Tabulka 6 (pokračování) Druhy dřevin vhodné pro živé ploty volně rostoucí nad 300 cm

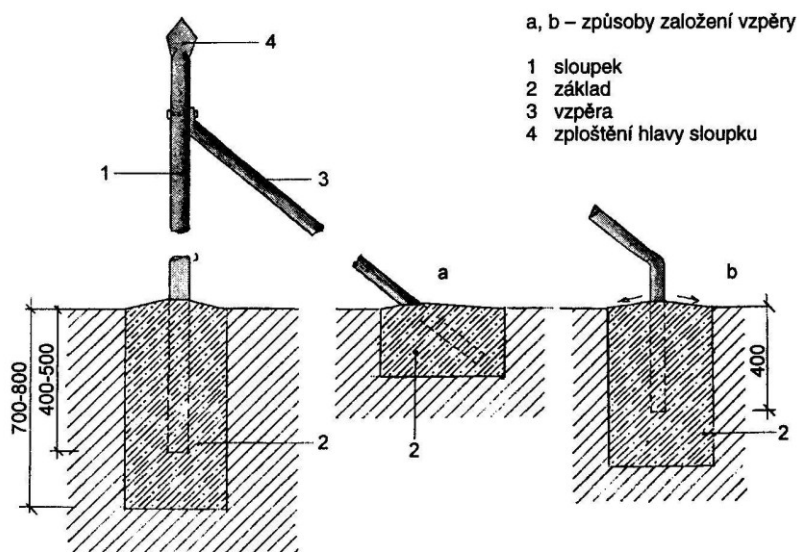
	<i>Rhamnus frangula</i> – krušina obecná	
	<i>Rhus typhina</i> – škumpa očetná	
	<i>Salix caprea</i> – vrba jíva	
	<i>Salix daphnoides</i> – vrba lýkocová	
	<i>Staphylea colchica</i> – klokoč kavkazský	
	<i>Staphylea pinnata</i> – klokoč zpeřený	
	<i>Syringa chinensis</i> – šefík čínský	
	<i>Syringa vulgaris</i> – šefík obecný, barevné odrůdy	
JEHLIČNATÉ	<i>Juniperus x media</i> 'Pfitzeriana' – jalovec prostřední	
	<i>Juniperus x media</i> 'Hetzii' – jalovec prostřední	
	<i>Pinus sylvestris</i> 'Watereri' – borovice Waterova	
	<i>Taxus baccata</i> – tis obecný	vzrůstné kultivary

Tabulka 7 Druhy dřevin vhodné pro živé ploty volně rostoucí – trnité, neprostupné

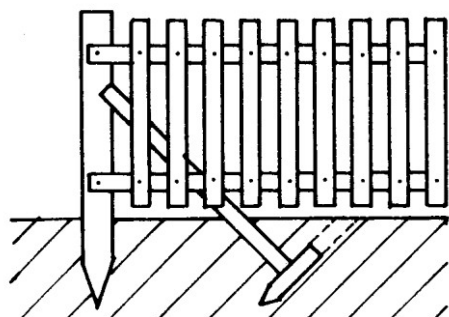
<i>Berberis gagnepainii</i> – dřišťál Gagnepainův	stálezelený
<i>Berberis julianae</i> – dřišťál Julianův	stálezelený
<i>Berberis stenophylla</i> – dřišťál úzkolistý	stálezelený
<i>Berberis thunbergii</i> – dřišťál Thunbergův, pestrolisté odrůdy	
<i>Berberis verruculosa</i> – dřišťál bradavičnatý	
<i>Berberis vulgaris</i> – dřišťál obecný	
<i>Crataegus crus – galli</i> – hloh kuří noha	
<i>Crataegus intricata</i> – hloh popletený	
<i>Crataegus laevigatus</i> – hloh obecný	
<i>Crataegus x lavalleyi</i> – hloh Lavalův	
<i>Crataegus monogyna</i> – hloh jednosemenný	
<i>Eleagnus angustifolia</i> – hlošina úzkolistá	
<i>Gleditschia triacanthos</i> – dřezovec trojtrnný, odrůda 'Sunburst	
<i>Ilex aquifolium</i> – cesmína obecná	stálezelená chráněné stanoviště
<i>Ilex x meserveae</i> – cesmína	stálezelená
<i>Ilex pernyi</i> – cesmína Pernyova	stálezelená
<i>Maclura pomifera</i> – maklura jablkovitá	
<i>Prunus spinosa</i> – trnka obecná	
<i>Pyracantha coccinea</i> – hlohyně ohnivá	
<i>Pyrus communis</i> – hrušeň obecná	
<i>Robinia pseudoacacia</i> – trnovník, akát	
<i>Rosa canina</i> – růže šípková	
<i>Rosa centifolia</i> – růže stolístka	

Tabulka 6: Pokračování (ŠONSKÝ, 1999).

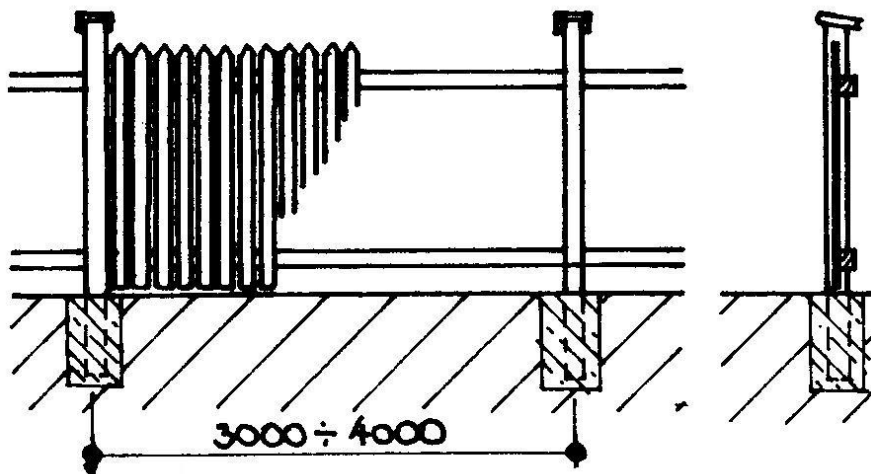
Tabulka 7: rostliny vhodné pro volně rostoucí ploty – rostliny trnité, nepropustné (ŠONSKÝ, 1999).

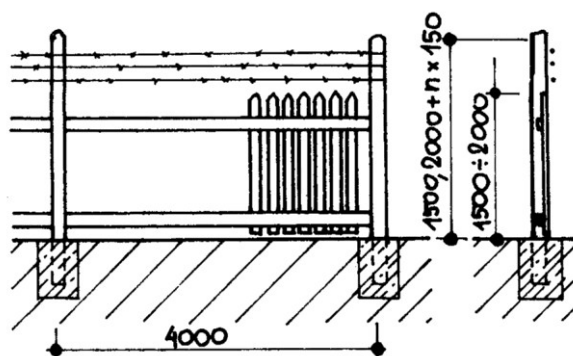
Obr. 1. Založení kovových sloupků (PŠENIČKA, 2003).

Obr. 2. Nízký laťový plot (PŠENIČKA, 2003).

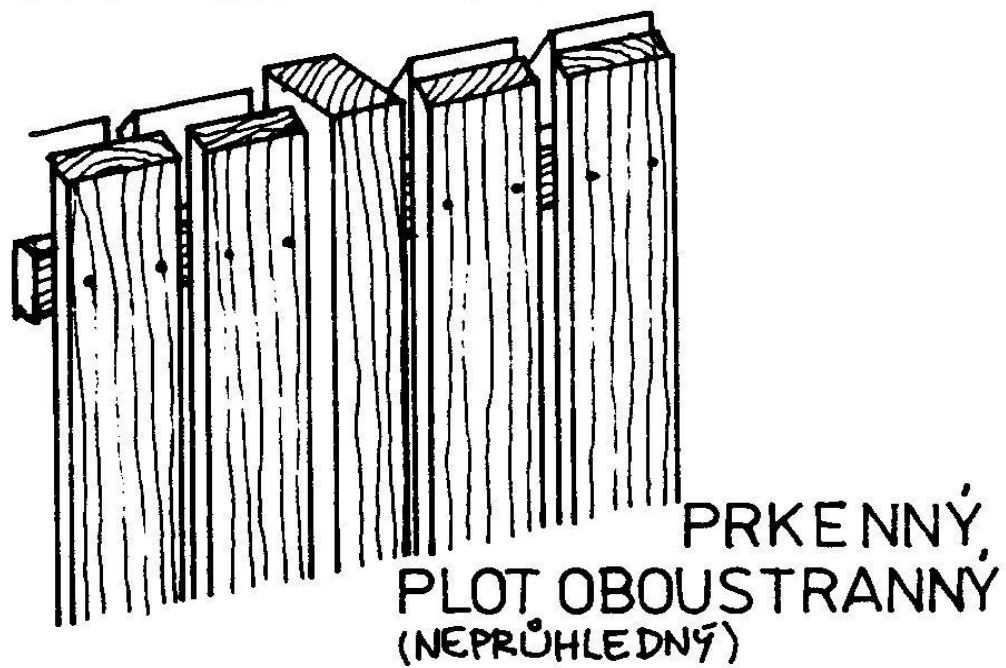

Obr. 3. Laťový plot s dřevěnými sloupky (PŠENIČKA, 2003).

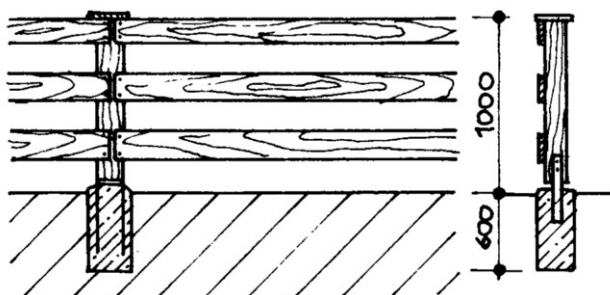

Obr. 4. Laťový plot na železobetonových sloupcích s ostnatým drátem (PŠENIČKA, 2003).

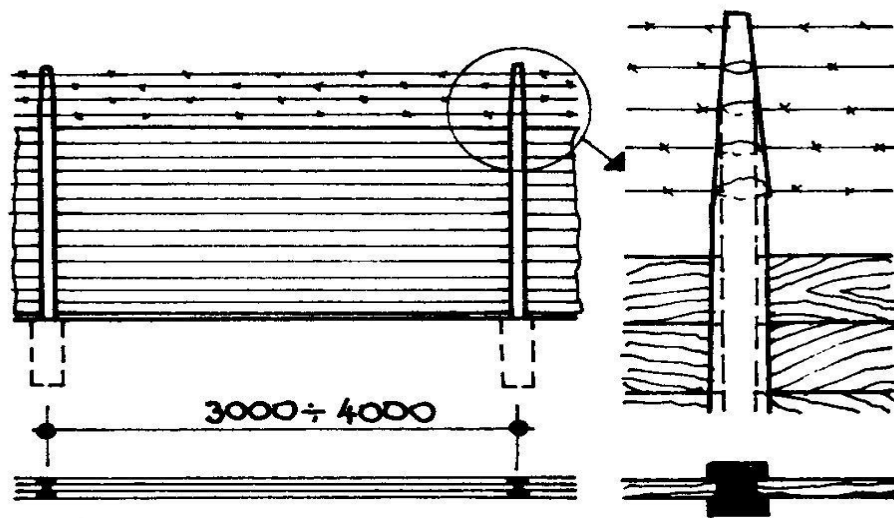

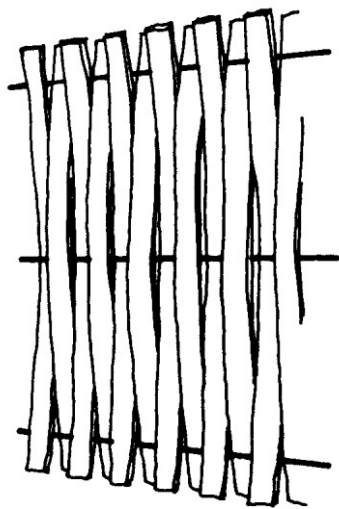
Obr. 5. Prkenný plot oboustranný (PŠENIČKA, 2003).

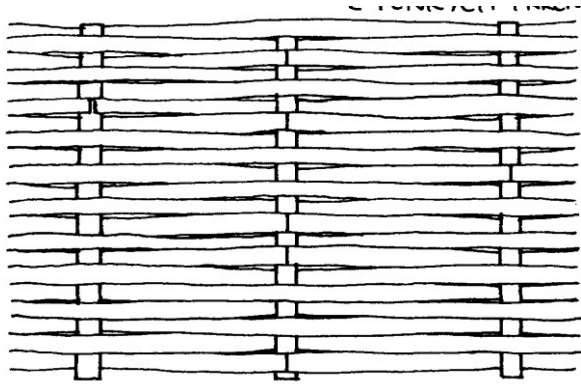
Obr. 6. Nízký prkenný plot (PŠENIČKA, 2003).

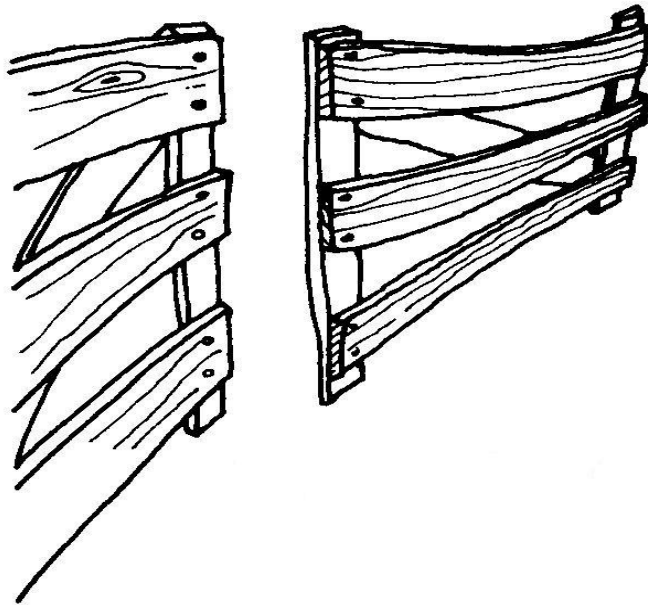
Obr. 7. Fošnový plot na železobetonových sloupcích (PŠENIČKA, 2003).

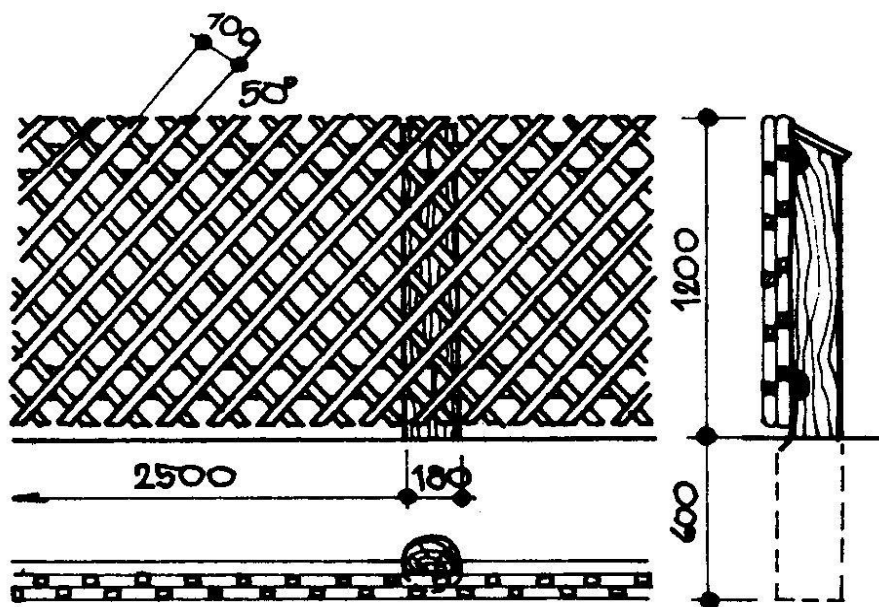
Obr. 8. Svisle proplétaný plot z tenkých prken (PŠENIČKA, 2003).

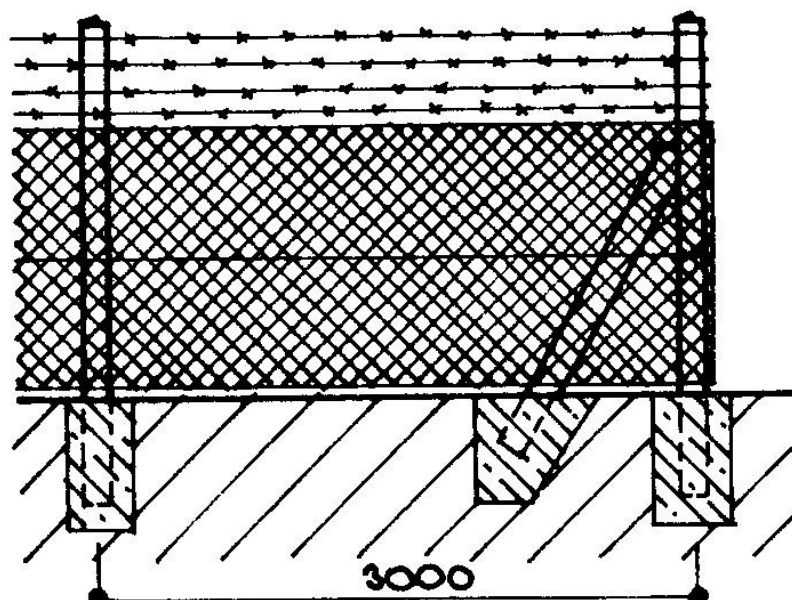
Obr. 9. Vodorovně proplétaný plot z tenkých prken(PŠENIČKA, 2003).

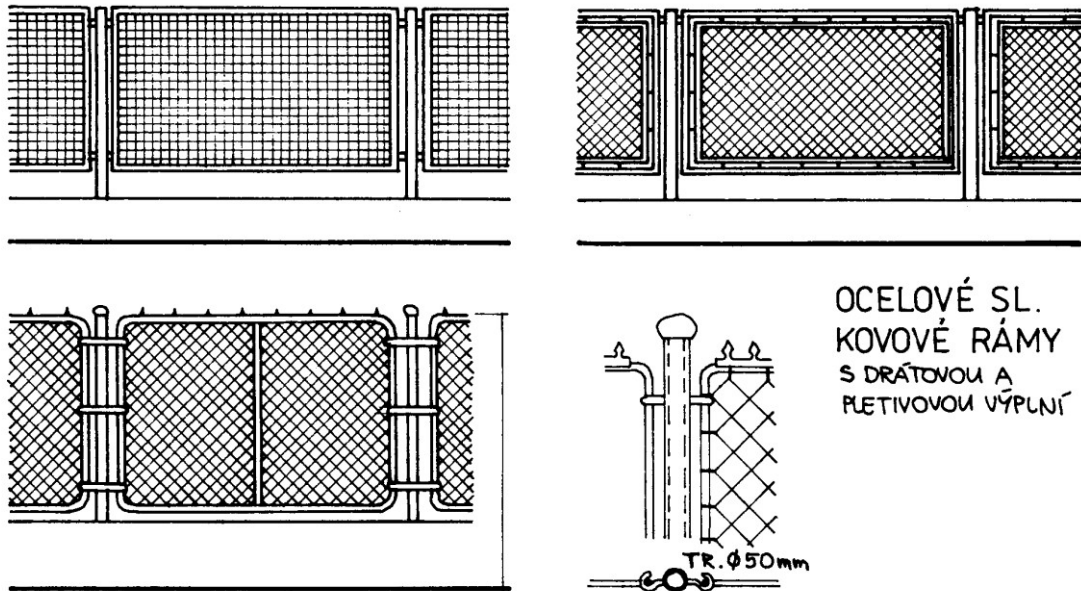
Obr. 10. Rančerský plot (PŠENIČKA, 2003).

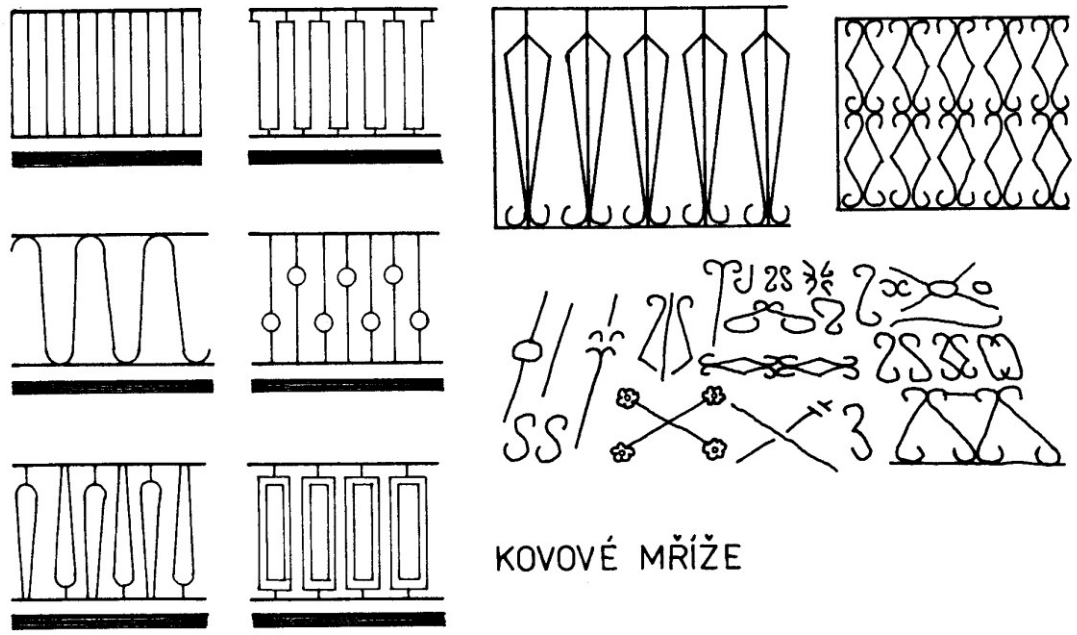
Obr. 11. Myslivecký plot (plot s diagonálně zkříženými latěmi) (PŠENIČKA, 2003).

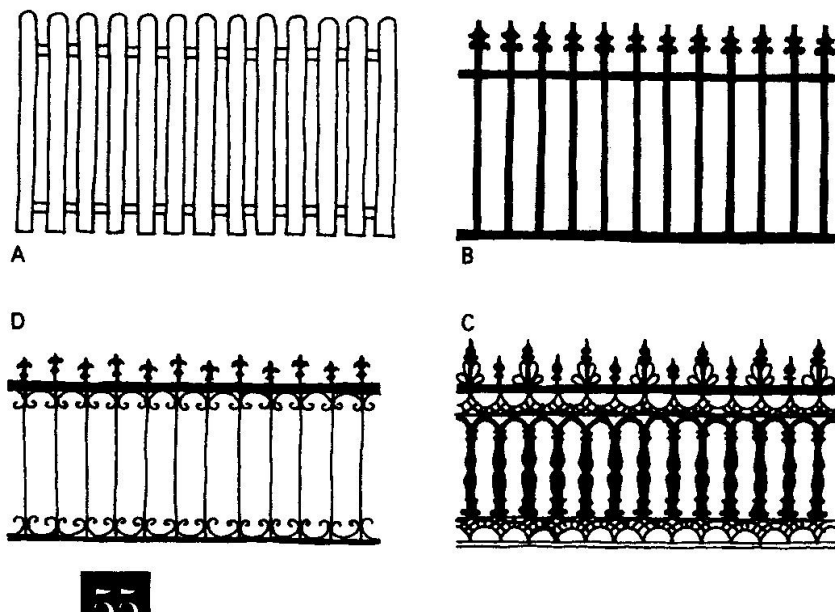
Obr. 12. Pletivo na železobetonových sloupcích (PŠENIČKA, 2003).

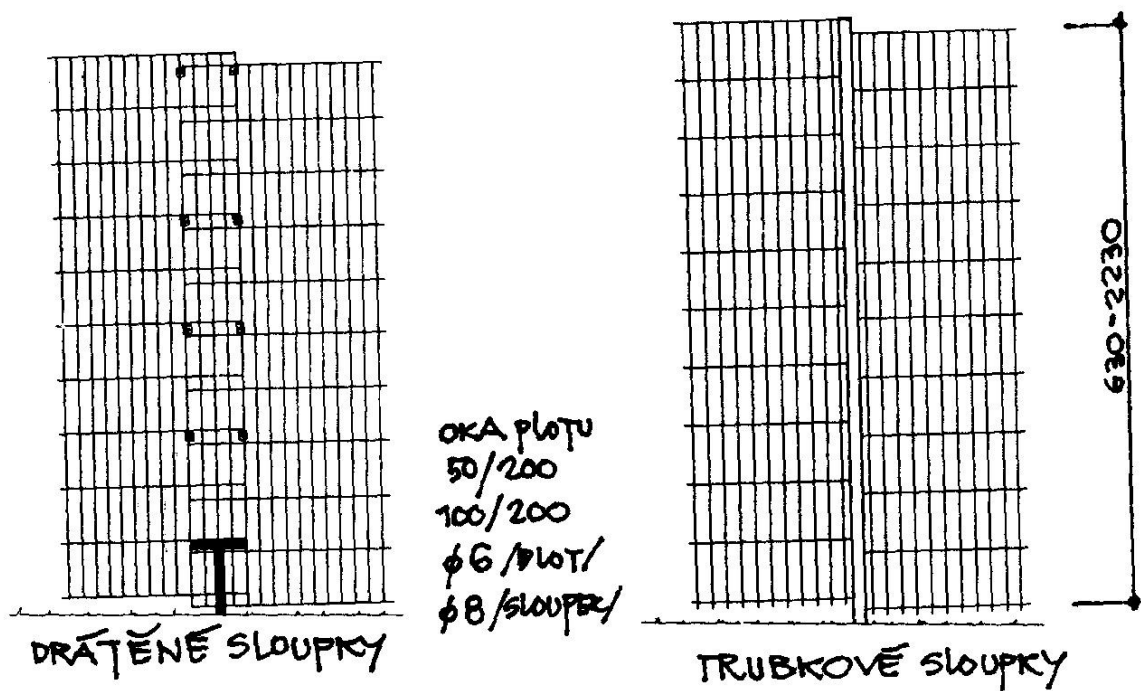
Obr. 13. Kovové rámy d drátovou a pletivovou výplní a ocelovými sloupky (PŠENIČKA, 2003).

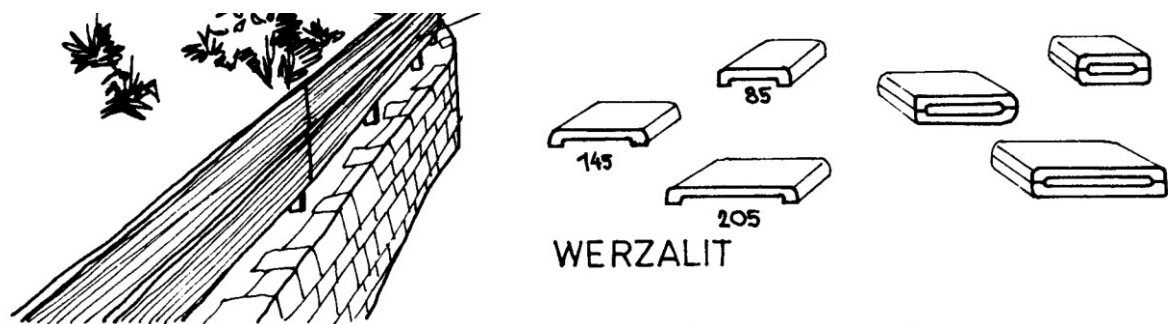
Obr. 14. Kovové mříže (PŠENIČKA, 2003).

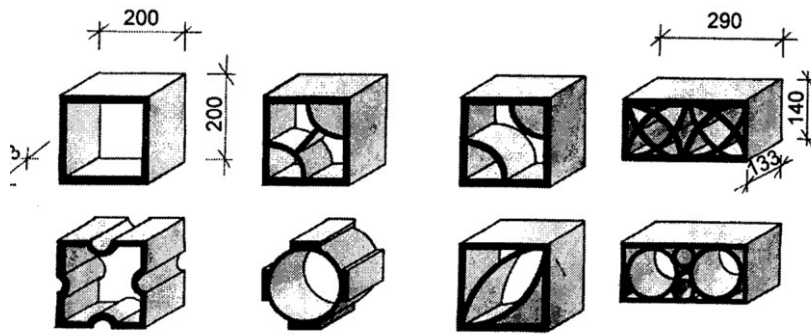
Obr. 15. Kovové mříže (TŮMA, 2004).

Obr. 16. Kovový plot z ocelových drátů (PŠENIČKA, 2003).

Obr. 17. Plastový plot – werzalit (PŠENIČKA, 2003).

Obr. 18. Typy okrasných cihelných plotovek (PŠENIČKA, 2003).